

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

SPRENDIMAS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2017 m. vasario 20 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Ričardo Piličiausko (kolegijos pirmininkas), Veslavos Ruskan ir Arūno Sutkevičiaus (pranešėjas),

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjų Č. T., B. B., D. M., A. S., A. G., J. R., J. L.-K. ir trečiojo suinteresuotojo asmens Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinės mokyklos apeliacinius skundus dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo 2015 m. lapkričio 16 d. sprendimo administracinėje byloje pagal pareiškėjų Č. T., A. O., A. R., Č. B., K. M., I. S., J. N., T. R. (T. R.), D. M., D. B., R. K., A. B., D. M., J. L.-K., E. A., N. T., S. K., O. P., J. R., A. M., T. M., V. S., T. K., V. B., M. L., N. D., N. K., I. K., B. B., A. S., A. R., J. J., V. F., O. Č., O. R. ir A. G. skundą atsakovui Vilniaus miesto savivaldybės tarybai, tretiesiems suinteresuotiems asmenims Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinei mokyklai ir Vilniaus Antakalnio progimnazijai dėl sprendimo dalies panaikinimo.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

I.

Pareiškėjai Č. T., A. O., A. R., Č. B., K. M., I. S., J. N., T. R., D. M., D. B., R. K., A. B., D. M., J. L.-K., E. A., N. T., S. K., O. P., J. R., A. M., T. M., V. S., T. K., V. B., M. L., N. D., N. K., I. K., B. B., A. S., A. R., J. J., V. F., O. Č., O. R. ir A. G. (toliau – ir pareiškėjai) su skundu (I t., b. l. 1–15) kreipėsi į teismą, prašydami panaikinti Vilniaus miesto savivaldybės tarybos (toliau – ir Taryba) 2015 m. liepos 15 d. sprendimo [Nr. 1-115](#) „Dėl Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinės mokyklos (struktūros) pertvarkymo ir buveinės pakeitimo“ (toliau – ir 2015 m. liepos 15 d. sprendimas) 1–6 punktus (toliau – ir ginčijami sprendimo punktai). Pareiškėjai taip pat prašė priteisti visas bylinėjimosi išlaidas iš atsakovų.

Pareiškėjai nurodė, kad Taryba 2015 m. liepos 15 d. sprendimą priėmė skubotai, nederindama jo su mokyklos bendruomene ir kitais suinteresuotais asmenimis. Pareiškėjų tvirtinimu, Vilniaus miesto savivaldybės bendrojo ugdymo mokyklų (toliau – ir Vilniaus m. SBUM) tinklo pertvarkos 2014–2015 metų bendruoju planu Taryba pritarė Specializuoto ugdymo krypties (pradinio, pagrindinio ir vidurinio ugdymo kartu su inžineriniu ugdymu) programos (toliau – ir SUK programa)

įgyvendinimui Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinėje mokykloje (toliau – ir Mokykla) ir vidurinio ugdymo programos akreditacijai 2014–2015 metais, pertvarkyti mokyklą į gimnaziją vykdančią specializuoto ugdymo krypties programą iki 2015 m. rugpjūčio 31 d., o esant neigiamoms akreditacijos išvadoms, pertvarkyti vidurinę mokyklą (struktūrą) iki 2015 m. rugpjūčio 31 d., jei nesikeis teisės aktų reikalavimai atskirų mokyklų tipams. Taryba 2015 m. balandžio 1 d. sprendimu [Nr. 1-2322](#) (toliau – ir Tarybos sprendimas [Nr. 1-2322](#)) Mokykloje nustatė 11–12 klasių komplektų skaičių. Tačiau Tarybos 2015 m. birželio 18 d. sprendimu [Nr. 1-68](#) nustatyta, kad Mokykloje 11 ir 12 klasės nekomplektuojamos, neatsižvelgiant į Švietimo ir mokslo ministerijos rekomendaciją 2015 m. birželio 17 d. rašte Nr. SR-2752 atidėti klasių komplektų nustatymo minimoje mokykloje klausimą. Pareiškėjų teigimu, priimant ginčijamą sprendimą buvo pažeisti Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo (toliau – ir ŠĮ) 28 straipsnio 5 dalies, 44 straipsnio ir Mokyklų, vykdančių formaliojo švietimo programas, tinklo kūrimo taisyklių (toliau – ir Taisyklės), patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. birželio 29 d. nutarimu Nr. 768, 35.3, 35.4 punktų reikalavimai, kuriuose įtvirtinta pareiga, sprendžiant dėl mokyklų tinklo pertvarkymo ir mokyklų, vykdančių formaliojo švietimo programas, struktūros, konsultuotis su įvairiomis interesų grupėmis, tarp jų ir mokyklų bendruomenėmis. Priimant ginčijamą sprendimą, taip pat buvo nesilaikoma Priėmimo į valstybinę ir savivaldybės bendrojo ugdymo mokyklą, profesinio mokymo įstaigą bendrųjų kriterijų sąrašo (patvirtinto Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2004 m. birželio 25 d. įsakymu Nr. ISAK-1019) (toliau – ir Kriterijų sąrašas) 3 punkte numatyto reikalavimo iki kovo 31 d. nustatyti mokykloms priėmimo laiką, klasių skaičių ir mokinių skaičiaus vidurkį klasėse kitiems mokslo metams. Pareiškėjai akcentavo, kad mokyklos pertvarkymo klausimas buvo sprendžiamas vasaros metu, kada nemaža dalis suinteresuotų asmenų atostogavo ir likus mažiau nei dviem mėnesiams iki mokslo metų pradžios. Taip buvo pažeidžiami mokinių interesai ir teisėti lūkesčiai mokytis Vilniaus Joachimo Lelevelio mokyklos 11 ir 12 klasėse. Jau buvo sudaryti ugdymo planai 2015–2016 metams. Pareiškėjų manymu, buvo pažeista ir ŠĮ 27 straipsnio 2 dalyje, 29 straipsnio 1 ir 3 dalyse įtvirtinta mokinių teisė pasirinkti mokyklą. Mokiniai turėjo teisėtą interesą mokytis 11 ir 12 klasėse Mokykloje, jiems yra sudaryti ugdymo planai 2015–2016 metams. Nesikonsultuojant su mokyklos bendruomene, buvo pažeista ŠĮ 47 straipsnio 1 dalies 2 punkte įtvirtinta tėvų (globėjų, rūpintojų) teisė dalyvauti parenkant (prireikus parinkti) vaikui ugdymo programą. Kadangi konsultacijų nebuvo, pažeistas ŠĮ 28 straipsnio 5 dalies reikalavimas, kuriant valstybinių ir savivaldybių mokyklų tinklą, konsultuotis su gyventojais ir jų grupėmis, siekiant apginti viešąjį interesą. Pareiškėjai akcentavo, kad skundžiamas sprendimas neatitiko Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAI) 8 straipsnio 1 dalies reikalavimų individualų aktą pagrįsti faktinės aplinkybėmis ir teisės normomis. Skubos tvarka priimant skundžiamą sprendimą, nebuvo motyvuotas tokio sprendimo priėmimas, nebuvo pateiktos priežastys, kodėl reikia skubos tvarka keisti jau esančią ugdymo sistemą. Įgyvendinant skundžiamą sprendimą būtų pažeidžiamos ir kitos moksleivių teisės ir interesai. Perkėlus mokyklą į patalpas, esančias Vilniuje, Minties g. 3, nebūtų užtikrinamos tinkamos sąlygos mokiniams (higienos normos, mokinių skaičius klasėse ir t. t.). Vilniaus Antakalnio mikrorajone neliktų nei vienos rusiškos ar lenkiškos mokyklos, daugeliui mokinių pailgėtų kelias į mokyklą, dėl ko padidėtų nelaimingų atsitikimų gatvėse rizika. Teismo posėdyje pareiškėjai pildomai akcentavo, kad Mokyklos pertvarkymas jų vaikams prailgins kelionės į mokyklą laiką, susisiekimas su mokykla bus sudėtingas dėl nepakankamos viešojo transporto infrastruktūros, nesaugus, nes mokiniai privalės kirsti dvi dideles sankryžas. Mokyklos patalpos, esančios Minties g. 3, yra per mažos šiuo metu esančiam mokinių skaičiui, jos neturi higienos paso. Pareiškėjai nesutiko, jog ginčijamu sprendimu nebuvo vykdoma Mokyklos reorganizacija, o tik buveinės perkėlimas. Teigė, kad mokyklų tinklas turi būti kuriamas tolygiai, tačiau ginčijamas sprendimas sąlygojo tai, jog Antakalnio mikrorajone neliko lenkų-rusų mokyklos. Be to, pareiškėjų įsitikinimu, buvo pažeistos Taisyklių 7 punkto nuostatos, kad mokykla turi būti arčiausiai pradinės klases lankančių vaikų gyvenamosios vietos. Antakalnyje gyvena 150 pradinukų, lankančių Mokyklą, esančią Antakalnio g. 33. Dėl ginčijamo sprendimo įgyvendinimo suprastės mokymosi

sąlygos, kadangi Mokyklos skyriuje Minties g. 3 yra įsikūrusi dar viena mokykla, todėl nepakaktų patalpų ploto. Mokyklos patalpų pajėgumas bus viršytas. Pažymėjo ir tai, kad Mokyklos skyriui Minties g. 3 nėra išduotas higienos pasas.

Atsakovas Vilniaus miesto savivaldybės taryba atsiliepimu (I t., b. l. 173–183) su pareiškėjų skundu nesutiko, prašė jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsakovas nurodė, kad pareiškėjų minėtos teisės aktų nuostatos yra taikytinos svarstant mokyklų tinklo pertvarkos bendrąjį planą. Tuo metu pareiškėjai skundžia sprendimo dalį, kuria mokyklų tinklo pertvarkos bendrasis planas nėra keičiamas. Skundžiama sprendimo dalimi yra keičiama mokyklos buveinė, kas nelaikytina viso Vilniaus savivaldybės mokyklų tinklo pertvarka. Ginčijamo sprendimo 7 punktą, kuriuo yra keičiamas mokyklų tinklo bendrasis planas, yra priimtas atsižvelgiant į bendruomenės poziciją ir nėra pareiškėjų skundžiamas. Atsakovas teigė, jog Mokykla buvo informuota apie ketinimą keisti mokyklos buveinę savaitę prieš ginčijamo sprendimo priėmimą. Klausimas buvo svarstomas 2015 m. liepos 9 d. vykusiame mokyklos tarybos susitikime su Vilniaus miesto savivaldybės atstovais. Taryba nėra įpareigota priimti būtent tokį sprendimą, kokio pageidauja mokykla ar jos bendruomenė. Atsakovo tvirtinimu, nagrinėjamu atveju Kriterijų sąrašo 2 ir 3 punktai netaikytini, nes ginčijama sprendimo dalimi mokyklai nėra priskiriama aptarnavimo teritorija, nenustatoma priėmimo į mokyklą tvarka, mokinių ir klasių skaičius. Vadovaujantis ginčijamu sprendimu, mokyklos buveinė bus keičiama nuo 2016 m. rugsėjo 1 d. Atsakovas nesutiko su pareiškėjų teiginiu, jog sprendimas priimtas skubotai ir dėl mokyklos keitimo mokiniai patirs stresą. Atsakovas atsiliepime taip pat atkreipė dėmesį, kad vadovaujantis ginčijamu sprendimu mokykloje paliekamos 11–12 klasės. Atsakovo nurodė, kad ginčijamas sprendimas yra pagrįstas objektyviais faktais ir teisės aktų normomis, todėl atitinka VAĮ 8 straipsnio 1 dalies reikalavimus. Faktinis akto pagrindimas pateikiamas aiškinamajame skundžiamo sprendimo rašte, kuriame nurodyta, kad projektas parengtas įvertinus Mokyklos mokinių skaičių, jų kaitą, ugdymo sąlygas. Skundžiamo sprendimo tikslas yra racionaliai panaudoti mokyklų ugdymo patalpas, ūkio bei mokymo lėšas. Atsakovas nurodė, kad perkėlus mokyklos patalpas į Minties g. 3 padidės mokinių skaičius klasėse, atsiras daugiau galimybių neformaliai ugdymui ir mokomųjų dalykų įvairovei. Šiuo metu Mokykloje vienoje klasėje esantis mokinių skaičius yra mažesnis už optimalų mokinių skaičių klasės komplekte, nustatytą Mokinio krepšelio lėšų skaičiavimo ir paskirstymo metodikoje. Dėl per mažo mokinių skaičiaus klasės komplekte, mokyklai trūksta „mokinio krepšelio“ lėšų. Dėl to yra apribota galimybė mokyklai užtikrinti mokinių ir mokytojų poreikių patenkinimą. Negalima teigti, kad sprendimas buvo priimtas skubotai, neįvertinus objektyvių aplinkybių. Atsakovas teigė, jog sprendimas priimtas vadovaujantis Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (toliau – ir VSĮ) 6 straipsnio 6 punktu, Lietuvos Respublikos biudžetinių įstaigų įstatymo (toliau – ir BĮĮ) 4 straipsnio 3 dalies 3 punktu, ŠĮ 44 straipsnio 4, 5, 6 dalimis ir Taisyklėmis. Iš šių teisės aktų nuostatų matyti, kad Taryba, kaip mokyklos savininkė, turi teisę spręsti dėl mokyklos struktūros pertvarkos. Atsakovas nesutiko su pareiškėjų argumentais dėl moksleivių teisių pažeidimų. Pareiškėjų argumentas, kad Vilniaus Antakalnio mikrorajone neliks nė vienos rusiškos ar lenkiškos mokyklos ir dėl to mokiniai, turėdami įveikti didesnę atstumą iki mokyklos, patirs didesnę riziką patekti į eismo įvykį, neturi jokio teisinio ar faktinio pagrindimo. Dėl patalpų, esančių Minties g. 3, atitikimo higienos reikalavimams paaiškino, kad higienos reikalavimai yra aktualūs mokyklos veiklos vykdymo, bet ne ginčijamo sprendimo priėmimo metu. Mokyklos buveinės perkėlimas numatytas iki 2016 m. rugpjūčio 31 d., todėl dar yra laiko spręsti mokyklos pritaikymo higienos reikalavimams klausimus. Atsakovas teismo posėdyje akcentavo, kad savivaldybė privalo efektyviai naudoti jai priklausančių švietimo įstaigų patalpas. Nesutiko su pareiškėjų argumentu dėl pablogėjusio susisiekimo, kadangi Mokykla perkeliama tik 1 km atstumu. Visuomeninio transporto maršrutų klausimas spręstinas atskirai, išreiškus pageidavimą. Patalpos, esančios Minties g. 3, yra tinkamos ugdymui. Šiuo atveju patalpomis (Antakalnio g. 33) naudojasi dvi ugdymo įstaigos ir iš jų iškėlus Mokyklą, patalpos (Antakalnio g. 33) būtų skirtos Antakalnio progimnazijai. Šiuo metu Mokyklos skyriuje mokosi 127 mokiniai, kai patalpų pajėgumas yra 452.

Trečiasis suinteresuotas asmuo Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinė mokykla atsiliepimu į skundą (I t., b. l. 170) pritarė pareiškėjų prašymui panaikinti Tarybos 2015 m. liepos 15 d. sprendimo [Nr. 1-115](#) 1–6 punktus.

Trečiasis suinteresuotas asmuo nurodė, kad 2015 m. liepos 9 d. Mokyklos tarybos susitikimo su Vilniaus miesto savivaldybės atstovais metu Mokyklos taryba nepritarė savivaldybės atstovų siūlymui, kad Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinė mokykla taptų specializuoto inžinerinio ugdymo ilgąja gimnazija, su sąlyga, kad mokykla tęs savo veiklą pastate, esančiame Minties g. 3. Šiam siūlymui nebuvo pritarta, nes pakeitus mokyklos buveinės vietą prastėtų susisiekimas ir daugeliui tėvų būtų problemų pasiekti mokyklą. Iškėlus Mokyklą į patalpas (esančias Minties g. 3) būtų pažeistas lygių galimybių principas, nes Vilniaus Antakalnio mikrorajone neliktų mokyklos, kuri vykdytų ugdymą lenkų ir rusų kalbomis. Trečiasis suinteresuotas asmuo teismo posėdyje paaiškino, kad visi pertvarkymo veiksmai buvo derinami su mokyklos bendruomene tik formaliai ir tai vyko atostogų metu. Dėl patalpų pajėgumo akcentavo, kad iškėlus Mokyklą iš Antakalnio g. 33, šiose patalpose liktų 300 neužpildytų vietų.

Trečiasis suinteresuotas asmuo Vilniaus Antakalnio progimnazija (toliau – ir Progimnazija) atsiliepimu (II t., b. l. 84–87) į skundą prašė pareiškėjų skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Trečiasis suinteresuotas asmuo nurodė, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas siekiant racionaliai panaudoti savivaldybei priklausančias bendrojo ugdymo patalpas bei valstybės ir savivaldybės biudžeto lėšas. Mokyklai veikiant dviejuose pastatuose, klases sudaro vidutiniškai 15 mokinių. Progimnazijai trūksta ugdymo priemonių bei veiklai vykdyti reikalingų patalpų. Progimnazijos kabinetai neatitinka higienos normos reikalavimų (toliau – ir HN reikalavimai). Dėl to ji negali turėti priešmokyklinio ugdymo grupių. Organizuojamas ugdymas neatitinka Tarybos 2005 m. gruodžio 21 d., 2012 m. vasario 8 d., 2014 m. vasario 20 d. sprendimuose nurodyto reorganizavimo tikslo pagerinti ugdymo ir ugdymosi sąlygas mokiniams, siekiant užtikrinti aukštą mokymo kokybę ir lygias mokymosi galimybes. Įgyvendinus ginčijamą sprendimą, būtų įgyvendinti Vilniaus miesto bendrojo lavinimo / ugdymo mokyklų planai, išspręstas Progimnazijos patalpų klausimas. Mokyklai nebus sukelti neigiami padariniai. Ugdymo programos neblogės, mokinių skaičius atitiks patalpų projektinį pajėgumą, mokykla turės visus dalykų kabinetus, sumažės mokinių išlaikymo kaštai, ir bus tikslingai naudojamos mokinio krepšelio lėšos.

II.

Vilniaus apygardos administracinis teismas 2015 m. lapkričio 16 d. sprendimu (II t., b. l. 158–167) pareiškėjų skundą atmetė kaip nepagrįstą. Pareiškėjų prašymo dėl bylinėjimosi išlaidų priteisimo netenkino.

Teismas nustatė, jog Taryba 2015 m. liepos 15 d. priėmė sprendimą „Dėl Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinės mokyklos (struktūros) pertvarkos ir buveinės pakeitimo“, kuriuo nusprendė: pertvarkyti iki 2016 m. rugpjūčio 31 d. Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinę mokyklą (struktūrą) į Vilniaus Joachimo Lelevelio mokyklą, likviduojant mokyklos skyrių, esantį Vilniuje, Minties g. 3; nustatyti, kad po pertvarkos biudžetinė įstaiga Vilniaus Joachimo Lelevelio mokykla veiks patalpose Vilniuje, Minties g. 3; įgalioti Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinės mokyklos direktorių perduoti pagal perdavimo ir priėmimo aktą Vilniaus miesto savivaldybei mokyklos patikėjimo teise valdomą savivaldybei nuosavybes teise priklausantį nekilnojamąjį turtą, esantį Vilniuje, Antakalnio g. 33; įgalioti Ekonomikos ir investicijų departamento direktorių ir Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinės mokyklos direktorių iki 2016 m. rugpjūčio 31 d. pasirašyti 3 punkte nurodyto nekilnojamojo turto priėmimo ir perdavimo aktą; įpareigoti Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinės mokyklos direktorių: Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka raštu pranešti apie mokyklos (struktūros) pertvarką, buveinės ir pavadinimo pakeitimą kiekvienam mokiniui ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos; užtikrinti mokinių mokymosi nepertraukiamumą ir ugdymo proceso tęstinumą; vieną kartą paskelbti apie mokyklos (struktūros) pertvarką, buveinės ir pavadinimo

pakeitimą dienraštyje „Lietuvos rytas“; pavesti Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinės mokyklos direktoriui atlikti visus su mokyklos pertvarka susijusius veiksmus; laikyti netekusiu galios Vilniaus miesto savivaldybės tarybos 2015 m. birželio 17 d. sprendimą [Nr. 1-68](#) „Dėl Tarybos 2015 m. balandžio 1 d. sprendimo „Dėl klasių komplektų skaičiaus, mokinių skaičiaus vidurkio klasėse pagal vykdomas programas ir naujų mokinių priėmimo laiko nustatymo savivaldybės bendrojo ugdymo mokykloms ir jų skyriams 2015–2016 mokslo metams“ pakeitimo; pavesti Švietimo, kultūros ir sporto departamento direktoriui kontroliuoti, kaip vykdomas šis sprendimas.

Teismas konstatavo, kad šioje byloje kilo ginčas dėl teisės aktų nuostatų, susijusių su mokyklos struktūros pertvarkymu ir buveinės keitimu, taikymo ir aiškinimo.

Teismas nurodė, kad iš pareiškėjų argumentų matyti, jog jie mokyklos pertvarkymą sieja su mokyklų tinklo pertvarkos bendrojo plano keitimu, paaiškina, kad mokyklos pertvarkymas turėjo būti nustatytas Mokyklų tinklo pertvarkos bendrajame plane. Ginčijamus sprendimo punktus kvalifikuoja, kaip keičiančius mokyklų tinklo bendrąjį planą, nesilaikant pareigos konsultuotis su suinteresuotais asmenimis.

Teismas akcentavo, jog savivaldybių kompetencija švietimo srityje yra reglamentuota Lietuvos Respublikos vietos savivaldos ir švietimo įstatymuose. Teismas vadovavosi VSĮ 7 straipsnio 7 punktu, ŠĮ 28 straipsnio 5 dalimi, 44 straipsnio 2 dalimi ir 58 straipsnio 1 dalimi, VAĮ 7 straipsnio 1 dalimi. Teismas nurodė, jog ŠĮ 58 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog kuriant valstybinių ir savivaldybių mokyklų tinklą teisės aktų nustatyta tvarka, turi būti konsultuojamasi su gyventojais ar jų grupėmis, kad būtų apgintas viešasis interesas. Mokyklų tinklo kūrimo nuostatos detalizuotos Taisyklėse (Žin., 2011, Nr. 79-3869), kuriose *inter alia* (be kita ko) reglamentuota informavimo pareiga. Taisyklių VII skyriuje nurodyta, kad mokyklų tinklo pertvarkos bendrojo plano projektas derinamas su įvairiomis interesų grupėmis pagal VAĮ. Mokyklų tinklo pertvarkos bendrojo plano ir jo priedų projektai viešai svarstomi, derinami su mokyklų bendruomenėmis ir kitomis interesų grupėmis. Mokyklų tinklo pertvarkos bendrojo plano ir jo priedų projektai tobulinami atsižvelgiant į mokyklų bendruomenių nutarimus, jeigu šie neprieštaruoja Taisyklėms. Kitose mokyklų tinklo pertvarkos stadijose visuomenei teikiama informacija apie vykstančius procesus. Vadovaujantis nurodytu teisiniu reglamentavimu, padaryta išvada, jog savivaldybės turi pareigą konsultuotis su mokyklų bendruomenėmis, kitomis interesų grupėmis tik rengiant mokyklų bendrojo plano projektą, o kitose mokyklų tinklo pertvarkos stadijose savivaldybės privalo informuoti visuomenę apie vykstančius procesus. Šiuo atveju teismas vertino, ar ginčijamais sprendimo punktais numatyta mokyklos struktūros pertvarkymu faktiškai buvo atliekami pakeitimai Mokyklų tinklo pertvarkos bendrajame plane.

Teismas pažymėjo, kad teisės aktuose nėra pateiktos mokyklų tinklo sąvokos, tačiau yra numatyti mokyklų tinklo kūrimo principai ir tikslai. ŠĮ 28 straipsnyje yra nustatyta, kad švietimo teikėjų tinklo paskirtis – užtikrinti visiems Lietuvos Respublikos piliečiams ir užsieniečiams, turintiems teisę nuolat ar laikinai gyventi Lietuvoje, privalomojo ir visuotinio švietimo prieinamumą, jo įvairovę, galimybes mokytis visą gyvenimą. Teismas vadovavosi Taisyklių 3, 4, 5 punktais ir padarė išvadą, kad mokyklų tinklas visų pirma yra sietinas su švietimo įstaigų išdėstymu tam tikroje teritorijoje sistema, siekiant užtikrinti tolygų įvairių tipų mokyklų paskirstymą atitinkamoje teritorijoje. Konstatuojant mokyklų tinklo bendrojo plano keitimą, turėtų būti nustatyta, kad pakeitimai turėjo įtakos ne vienai mokyklai, o visai mokyklų tinklo bendrajame plane numatyta sistemai.

Teismas nurodė, jog visų pirma reikia įvertinti ginčijamu sprendimu numatytų pakeičiamųjų įtaką mokyklų teritoriniam paskirstymui Vilniaus mieste. Ginčijamais sprendimo punktais Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinės mokyklos skyrius, esantis Minties g. 3, buvo likviduotas, o mokyklos veikla perkeliama iš patalpų, esančių Antakalnio g. 33, į patalpas, esančias Minties g. 3. Šių vietų yra pakankamai nedidelis atstumas (apie 1,22 km), todėl negalima šių pakeitimų kvalifikuoti, kaip ženkliai pažeidžiančių Mokyklų tinklo bendrajame plane numatytą mokyklų teritorinį paskirstymą. Taip pat būtina vertinti, ar ginčijamo sprendimo punktais buvo sutrikdytas skirtingų tipų mokyklų

paskirstymas teritorijoje. Teismas pažymėjo, kad ginčijamo sprendimo punktais nebuvo keičiamas mokyklos tipas, tai yra nebuvo naikinamos klasės. Sprendimas priimtas įvertinus, kad patalpų, esančių Minties g. 3, pakaks visiems mokyklos mokiniams ugdyti. Dėl to mokiniai nebus priversti keisti mokymosi įstaigos, kas nedarys įtakos kitoms mokykloms. Tai nesutrikdys mokyklų tinklo bendrajame plane numatytos skirtingų tipų švietimo įstaigų išdėstymo sistemos.

Teismas pažymėjo, kad ŠĮ 28 straipsnio 3 dalies 3 punkte nurodyta viena iš švietimo tiekėjų tinklo kūrimo formų – steigiant, reorganizuojant, likviduojant, pertvarkant mokyklas ir atliekant jų struktūros pertvarką. ŠĮ 44 straipsnio 4 dalyje pateikta mokyklos struktūros pertvarkos sąvoka – mokyklos grupės ar tipo pakeitimas arba vykdomos organizacinės veiklos pakeitimai (klasių, grupių, skyrių, filialų steigimas ar likvidavimas, mokymo valstybine kalba ar tautinės mažumos kalba įvedimas ar pabaiga mokykloje, paskirties keitimas). Ginčijamu sprendimu buvo panaikintas Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinės mokyklos skyrius, esantis Minties g. 3. Šiuo sprendimu buvo įvykdytas mokyklos struktūros pertvarkymas, esantis vienu iš mokyklų tinklo kūrimo būdų. Tačiau tai nereiškia, kad mokyklos skyriaus likvidavimas visais atvejais privalo būti laikomas mokyklų tinklo pertvarkymu. Teismas akcentavo, jog sistemiškai aiškinant šias teisės normas su anksčiau pateiktomis teisės normomis, įtvirtinančiomis mokyklų tinklo paskirtį ir kūrimo principus, darytina išvada, kad mokyklos skyrių steigimas ir likvidavimas turėtų būti laikomas mokyklų tinklo kūrimu tuomet, kai daro įtaką visam mokyklų tinklui. Šiuo atveju, likvidavus Vilniaus Joachimo Lelevelio mokyklos skyrių, esantį Minties g. 3, nebuvo panaikintos klasės, nebuvo mažinamas mokinių skaičius. Todėl toks sprendimas nepadarys įtakos kitoms mokyklų tinkle veikiančioms mokykloms. Šiuo atveju nėra pagrindo konstatuoti, kad Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinės mokyklos skyriaus likvidavimu buvo keičiamas viso mokyklų tinklo pertvarkos bendrasis planas.

Teismas nurodė, kad sprendimus dėl mokyklos buveinės pakeitimo priima mokyklos savininko teisės įgyvendinanti institucija. Ši teisė numatyta BĮ 4 straipsnio 3 dalies 3 punkte ir ŠĮ 44 straipsnio 4 dalyje. ŠĮ 44 straipsnis yra laikomas specialia teisės norma, BĮ 3 straipsnio atžvilgiu, todėl šiuo atveju BĮ 3 straipsnis turi būti taikomas tiek, kiek neprieštarauja ŠĮ nuostatomis. ŠĮ 44 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad mokyklos (išskyrus aukštąsias mokyklas) struktūros pertvarka – mokyklos grupės ar tipo pakeitimas arba vykdomos organizacinės veiklos pakeitimai (klasių, grupių, skyrių, filialų steigimas ar likvidavimas, mokymo valstybine kalba ar tautinės mažumos kalba įvedimas ar pabaiga mokykloje, paskirties keitimas) – vykdoma valstybinės ir savivaldybės mokyklos – savininko teisės ir pareigas įgyvendinančios institucijos (dalyvių susirinkimo), kitų mokyklų – savininko (dalyvių susirinkimo) sprendimu, jeigu įstatymai, nustatantys konkrečias juridinių asmenų teisinės formas, nenustato kitaip. Mokyklų (išskyrus aukštąsias mokyklas), vykdančių formaliojo švietimo programas, struktūros pertvarka vykdoma vadovaujantis Taisyklėmis. Taisyklėse reglamentuojami mokyklos pertvarkymo atvejai, kai šie pertvarkymai susiję su mokyklų tinklo pertvarkymu. Įvertinus tai, kad šiuo atveju ginčijamais sprendimo punktais nebuvo keičiamas mokyklų tinklo pertvarkymo bendrasis planas, teismas padarė išvadą, kad Taisyklėse nustatyta tvarka nebuvo pažeista, todėl klausimas dėl mokyklos buveinės keitimo sprendžiamas mokyklos savininko sprendimu.

Teismas sutiko su atsakovo nuomone, kad skundžiamais sprendimo punktais nebuvo keičiamas mokyklų tinklo pertvarkos bendrasis planas. Teismas atmetė pareiškėjų argumentus, kurie susiję su pareiga konsultuotis su suinteresuotais asmenimis, sprendžiant mokyklų tinklo pertvarkos bendrojo plano keitimo klausimą. Klausimas dėl mokyklos buveinės perkėlimo buvo svarstomas 2015 m. liepos 9 d. vykusiame mokyklos tarybos susitikime su Vilniaus miesto savivaldybės atstovais, dėl to negalima teigti, kad priimant ginčijamą sprendimą nebuvo konsultuojamasi. Teismas vadovavosi Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – ir LVAT) praktika (2007 m. gruodžio 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴³⁸-1170/2007) ir konstatavo, jog negalima teigti, kad pareiškėjai nebuvo supažindinti su ginčijamo sprendimo projektu, jog su jais nebuvo tartasi.

Teismas taip pat nurodė, kad nėra pagrįstas pareiškėjų argumentas, jog priimant ginčijamą sprendimą nebuvo atsižvelgta į Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerijos 2015 m.

birželio 17 d. raštu Nr. SR-2752 išreikštą prašymą atidėti klasių nustatymo klausimo svarstymą. Teismas pažymėjo, kad klasių nustatymo klausimas (panaikintos 11–12 klasės) buvo išspręstas Tarybos sprendimu [Nr. 1-68](#), kuris buvo panaikintas ginčijamo sprendimo 7 punktu. Taigi buvo palikta galioti iki sprendimo [Nr. 1-68](#) buvusi padėtis. Ginčijamais sprendimo punktais nebuvo spręstas klasių nustatymo klausimas Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinėje mokykloje, o ginčijamo sprendimo 7 punkto pareiškėjai nekvestionuoja.

Teismas akcentavo, kad pareiškėjai taip pat nurodė, jog ginčijami sprendimo punktai buvo priimti pažeidus Kriterijų sąrašo 2 ir 3 punktuose numatytą tvarką. Kriterijų sąrašo 2 punkte numatyta, kad valstybinių ir savivaldybių mokyklų savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos, dalyvių susirinkimas (savininkas), priskirdami mokykloms aptarnavimo teritorijas, nustatydami priėmimo į mokyklas tvarką, mokinių ir klasių skaičių, vadovaujasi ŠĮ 29 straipsniu, Mokyklų, vykdančių formaliojo švietimo programas, tinklo kūrimo taisyklėmis. Pareiškėjai pažymėjo, kad Taisyklėmis vadovautasi nebuvo. Kriterijų sąrašo 3 punkte numatyta, kad kiekvienais kalendoriniais metais iki kovo 31 d. valstybinių ir savivaldybių mokyklų savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos, dalyvių susirinkimas (savininkas) bendrojo ugdymo mokykloms nustato priėmimo laiką, klasių skaičių ir mokinių skaičiaus vidurkį klasėse pagal vykdomas bendrojo ugdymo programas, priešmokyklinio ugdymo grupių ir vaikų skaičiaus vidurkį grupėse kitiems mokslo metams. Iki rugsėjo 1 d. klasių (grupių) skaičių patikslina. Ginčijamais sprendimo 1–6 punktais nebuvo priskiriama aptarnavimo teritorija, nenustatoma priėmimo į mokyklą tvarka, mokinių ir klasių skaičius, jų pagrindu išspręstas Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinės mokyklos skyriaus, esančio Minties g. 3, likvidavimo ir mokyklos veiklos perkėlimo į patalpas, esančias Minties g. 3, klausimas. Kaip paaiškino atsakovas aiškinamajame rašte „Dėl Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinės mokyklos (struktūros) pertvarkos ir buveinės pakeitimo“ (toliau – ir Aiškinamasis raštas), įgyvendinus sprendimą, didės mokinių skaičius klasės komplekte. Teismas akcentavo, jog klausimai dėl tikslaus klasių skaičiaus šiuo sprendimu nebuvo sprendžiami, o turės būti nagrinėjami ateityje, todėl teismas atmetė pareiškėjų argumentus, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas nesilaikant Kriterijų sąrašo 2 ir 3 punktuose nustatytos tvarkos.

Teismas nesutiko su pareiškėjų argumentais, kad ginčijamais sprendimo punktais pažeidžiama ŠĮ 27 straipsnio 2 dalyje įtvirtinta mokinių teisė rinktis švietimo programą vykdančią mokyklą, švietimo tiekėją, mokymosi formą ir 29 straipsnio 1 ir 3 dalyse įtvirtintą teisę rinktis valstybinę, savivaldybės ar nevalstybinę mokyklą ir ją keisti. Pareiškėjai neargumentavo, kaip mokyklos buveinės perkėlimas pažeis mokinių teisę rinktis mokyklą. Teismas pažymėjo, kad ginčijamais sprendimo punktais buvo nuspręsta pakeisti mokyklos buveinę. Pareiškėjų neginčijamu 7 sprendimo punktu buvo panaikintas sprendimas neformuoti Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinėje mokykloje 11–12 klasių, todėl jos bus formuojamos ir mokiniai galės toliau tęsti mokslus. LVAT yra suformavęs praktiką, kad teisės aktų nuostatomis nėra garantuojama absoliuti asmens teisė reikalauti, jog jo pageidaujama mokymo įstaiga nebūtų reorganizuojama, pertvarkoma, likviduojama ar pertvarkoma jos vidaus struktūra, jeigu toks mokymo įstaigos pertvarkymas nepažeidžia įstatymo garantuotų asmens teisių švietimo srityje (LVAT 2009 m. liepos 9 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁸²²-1818/2009, 2007 m. lapkričio 9 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴⁶⁹-1482/2007). Teismas įvertino nagrinėjamą situaciją visuomenės ir asmens interesų derinimo aspektu ir padarė išvadą, kad įstatymo garantuotas visuomenės interesas turėti optimalų švietimo tinklą yra prioritetinis atskirų asmenų noro mokytis jiems patinkančioje mokykloje atžvilgiu.

Teismas pažymėjo, kad VAĮ 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, 2 dalyje nustatyta, kad individualiame administraciniame akte turi būti aiškiai suformuluotos nustatytos arba suteikiamos teisės ir pareigos ir nurodyta akto apskundimo tvarka (LVAT 2013 m. kovo 4 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁶⁶²-549/2013). VAĮ 8 straipsnyje įtvirtintos nuostatos yra siejamos su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, jog jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų

reikalavimus (LVAT 2011 m. birželio 27 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-336/2011). Teismas akcentavo, kad ginčijamo sprendimo faktiniai motyvai buvo išdėstyti 2015 m. liepos 7 d. Aiškinamajame rašte, kuris laikytinas neatskiriama ginčijamo sprendimo dalimi. Jame yra paaiškinti faktiniai sprendimo priėmimo pagrindai ir tikslai, detaliai apibūdinama ir įvertinama faktinė situacija, t. y. mokinių skaičiaus mokykloje kaita, mokinių skaičius klasėse, ugdymui skirtos lėšos, jų panaudojimas, atsirasiančios naujos galimybės taikyti neformalųjį ugdymą, didinti mokomų dalykų įvairovę ir t. t. Yra įvertintos ir galimos teigiamos bei neigiamos projekto įgyvendinimo pasekmės. Kaip sprendimo teisinį pagrindą, atsakovas nurodė teisės aktų nuostatas, įtvirtinančias Tarybos kompetenciją priimti sprendimus, susijusius su mokyklos buveinės perkėlimu. VSĮ 6 straipsnio 6 punkte numatyta, kad viena iš savarankiškų (Konstitucijos ir įstatymų nustatytų) savivaldybių funkcijų yra švietimo pagalbos teikimo mokiniui, mokytojui, šeimai, mokyklai, vaiko minimaliosios priežiūros priemonių vykdymo organizavimas ir koordinavimas. BĮ 4 straipsnio 3 dalies 3 punkte nustatyta, kad biudžetinės įstaigos savininkas turi teisę priimti sprendimą dėl biudžetinės įstaigos buveinės pakeitimo. ŠĮ 44 straipsnyje nustatyta, kad mokyklos (išskyrus aukštąsias mokyklas) struktūros pertvarka – mokyklos grupės ar tipo pakeitimas arba vykdomos organizacinės veiklos pakeitimai (klasių, grupių, skyrių, filialų steigimas ar likvidavimas, mokymo valstybine kalba ar tautinės mažumos kalba įvedimas ar pabaiga mokykloje, paskirties keitimas) – vykdoma valstybinės ir savivaldybės mokyklos – savininko teisės ir pareigas įgyvendinančios institucijos (dalyvių susirinkimo), kitų mokyklų – savininko (dalyvių susirinkimo) sprendimu. Taigi negalima teigti, kad Taryba priėmė skubotą, nemotyvuotą ir teisės aktų normomis nepagrįstą sprendimą.

Teismas pažymėjo, kad ŠĮ 40 straipsnio 1 dalyje nurodyta, jog mokymosi aplinka mokykloje ir mokinių mokymosi krūvis turi atitikti higienos normas ir teisės aktų nustatytus mokinių saugos bei sveikatos reikalavimus ir laiduoti švietimo programų vykdymą. Pareiga turėti leidimą-higienos pasą institucijoms, vykdančioms ikimokyklinio ugdymo veiklą, bendrojo lavinimo mokyklų ugdymo veiklą, vaikų neformaliojo švietimo mokyklų ugdymo veiklą, profesinių mokyklų ugdymo veiklą, aukštųjų mokyklų ugdymo veiklą, nustatyta Lietuvos Respublikos visuomenės sveikatos priežiūros įstatymo 21 straipsnio 4 dalyje, o Lietuvos higienos normos HN 21:2011 7 punkte nustatyta, kad mokykla gali vykdyti veiklą tik gavusi Leidimų-higienos pasų išdavimo taisyklėse (patvirtintos Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2010 m. liepos 13 d. įsakymu Nr. V-632 „Dėl Leidimų-higienos pasų išdavimo taisyklių patvirtinimo“) nustatyta tvarka leidimą-higienos pasą. Teismas konstatavo, kad teisės aktuose *expressis verbis* (tiesiogiai) nustatyta, kad leidimą-higienos pasą institucija privalo turėti tik pradėjusi vykdyti priešmokyklinio ugdymo veiklą, t. y. įpareigojimas yra siejamas su veiklos vykdymu, o ne sprendimu, kuriuo remiantis ateityje bus vykdoma bendrojo lavinimo mokyklų ugdymo veikla, todėl Vilniaus Joachimo Lelevelio mokykla privalo turėti leidimą-higienos pasą nuo tos dienos, kai faktiškai pradės vykdyti priešmokyklinį ugdymą. Nagrinėjamu atveju Mokyklos perkėlimas numatytas iki 2016 m. rugpjūčio 31 d. Teismas akcentavo, jog Mokykla pradėtų vykdyti veiklą naujose patalpose tik nuo 2016 metų rugsėjo mėnesio. Teismas akcentavo, kad šioje byloje sprendžiama dėl sprendimo pertvarkyti Mokyklos struktūrą ir perkelti Mokyklos buveinę atitikimo teisės aktų reikalavimams. Teismas nesprendė dėl patalpų atitikimo higienos normos reikalavimams. Šiuos klausimus turi vertinti įgaliota institucija, spręsdama dėl leidimo-higienos paso išdavimo. Dėl to šis pareiškėjų argumentas nėra reikšmingas sprendžiant ginčijamų sprendimo punktų teisėtumo klausimą.

Teismas akcentavo, kad pareiškėjų nurodyti teiginiai, jog įgyvendinus ginčijamus sprendimo punktus, daugeliui mokinių pailgės kelias iki mokyklos, todėl padidės rizika patekti į eismo įvykį, yra paremti vien tik prielaidomis, jokių šiuos teiginius pagrindžiančių įrodymų byloje nepateikta, todėl aptariamus skundo teiginius teismas laikė nepagrįstais.

Teismas padarė išvadą, kad Taryba, pertvarkydama Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinės mokyklą (struktūrą) į Vilniaus Joachimo Lelevelio mokyklą, likviduojant mokyklos skyrių, esantį Minties g. 3, Vilniuje, ir nustatydamą, jog po pertvarkos ši mokykla veiks patalpose Minties g. 3,

Vilniuje, veikė jai suteiktos kompetencijos ribose, nepažeidė galiojančių teisės aktų, todėl panaikinti ginčijamo sprendimo 1–6 punktų nėra teisinio pagrindo.

Teismas nurodė, kad atmetus pareiškėjų skundą, pareiškėjai neįgijo teisės į bylinėjimosi išlaidų atlyginimą pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 44 straipsnio 1 dalį, todėl jų prašymas atmestas.

III.

Pareiškėjai Č. T., B. B., D. M., A. S., A. G., J. R., J. L.-K. apeliaciniu skundu (II t., b. l. 173–177) prašo panaikinti pirmosios instancijos teismo sprendimą ir tenkinti pareiškėjų skundą – panaikinti Tarybos 2015 m. liepos 15 d. sprendimo [Nr. 1-115](#) 1–6 punktus; priteisti visas bylinėjimosi išlaidas iš atsakovo. Pareiškėjai pakartojo skundo argumentus ir papildomai nurodė:

1. Teismo sprendimas yra neteisėtas, nemotyvuotas, argumentai nepagrįsti, todėl teismo sprendimas naikintinas. Įgyvendinus skundžiamą savivaldybės sprendimą, pasikeis bendrasis mokyklų tinklas. Antakalnio mikrorajone, kuris užima didelę teritoriją, nebeliks nei vienos mokyklos mokančios rusų ir / ar lenkų kalba. Tai akivaizdžiai matyti pareiškėjų ir trečiojo suinteresuoto asmens pateiktuose mokyklų išdėstymo planuose atspausdintuose iš atsakovo internetinio tinklapio. Dėl priimto sprendimo akivaizdžiai padidės rusų ir / ar lenkų mokyklų išdėstymo netolygumas, kas prieštarauja mokyklų tinklo išdėstymo principams. Trečiojo suinteresuoto asmens atstovė atsakydama į teismo klausimus paaiškino, kad logiškas sprendimas užtikrinant rusų / lenkų mokyklų tinklo tolygumą būtų visus Mokyklos mokinius perkelti į patalpas, esančias adresu Antakalnio g. 33, nes tai atitiktų ir istoriškai susiklosčiusią situaciją.

2. Atsižvelgiant į tai, kad ne tik naikinamas Mokyklos skyrius, esantis Minties g. 3, tačiau panaikinus šį skyrių visi mokiniai perkeliama iš Antakalnio g. 33 į patalpas Minties g. 3, realus skundžiamo savivaldybės sprendimo rezultatas yra bendrojo mokyklų tinklo pakeitimas, nes nebelieka rusų / lenkų mokyklų Antakalnio mikrorajone. Tai savo ruožtu yra bendrojo mokyklų plano keitimas, o tokį veiksma atlikdamas atsakovas nesilaikė įpareigojimų tai derinti su suinteresuotų asmenų grupėmis. 2015 m. liepos 9 d. susitikime (6 dienos iki skundžiamo sprendimo priėmimo) dėl laiko (vidurys vasaros) ir informavimo vėlumo negalėjo dalyvauti didelė dalis suinteresuotų asmenų, todėl informavimas buvo formalus, realaus informavimo ir aptarimo ar derinimo su suinteresuotais asmenimis nebuvo.

3. Leidimo-higienos paso nebuvimo aplinkybę pareiškėjai nurodė kartu su kitomis aplinkybėmis, pagrindžiančiomis faktą, kad skundžiamas savivaldybės sprendimas priimtas skubotai ir nepagrįstai, neįvertinant sukeliama pasekmių. Kitas šios grupės argumentas, kad patalpų, esančių Minties g. 3, projektinis pajėgumas (452) yra mažesnis nei šiuo metu esantis J. Lelevelio mokyklos mokinių (su priešmokyklinukais) skaičius (502), net neatsižvelgiant į Vilniaus „Gijos“ jaunimo mokyklos (toliau – ir „Gijos“ jaunimo mokykla) buvimą tose pačiose patalpose, esančiose Minties g. 3. Šiuo metu dalis Mokyklos mokinių mokosi patalpose, kurios neturi leidimo-higienos paso (Minties g. 3), o įgyvendinus skundžiamą savivaldybės sprendimą jau visi mokiniai mokysis patalpose, kurios neatitinka reikalavimų ir neturi leidimo-higienos paso. Tai reiškia, kad atsakovas priėmė skundžiamą sprendimą žinodamas, jog jį įgyvendinus bus pažeistos mokinių teisės mokytis tinkamose sąlygose. Vien šiuo pagrindu skundžiamas savivaldybės sprendimas yra neteisėtas ir naikintinas. Skundžiamas savivaldybės sprendimas yra skubotas ir nepagrįstas, nes J. Lelevelio vidurinė ir „Gijos“ jaunimo mokyklos sprendimu turės „tilpti“ patalpose, kurių pagal projektinį pajėgumą nepakanka net vienai J. Lelevelio mokyklai, be to, patalpos neturi leidimo-higienos paso.

Trečiasis suinteresuotas asmuo Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinė mokykla apeliaciniu skundu (III t., b. l. 1–11) prašo panaikinti pirmosios instancijos teismo sprendimą ir panaikinti Tarybos 2015 m. liepos 15 d. sprendimo [Nr. 1-115](#) 1-6 punktus. Apeliacinis skundas grindžiamas šiais argumentais:

1. Teismas netinkamai įvertino byloje surinktus įrodymus, neatsižvelgė į trečiojo suinteresuoto asmens bei pareiškėjų pateiktus įrodymus, neišsiaiškino visų bylai reikšmingų faktinių aplinkybių ir dėl to priėmė neteisėtą sprendimą. Taip pat nagrinėjant bylą teismas neatsižvelgė į tai, kad ginčijamas sprendimas prieštarauja viešojo administravimo subjektų bei vietos savivaldos principams. Taip pat teismas neatsižvelgė į tai, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia Lietuvos Respublikos lygių galimybių įstatymą (toliau – ir LGĮ), kadangi diskriminuoja tautinių mažumų atstovus atimdamas iš mokyklos bendruomenės galimybę dirbti, o mokiniams mokytis tinkamomis sąlygomis, tuo pačiu pažeisdamas Lietuvos Respublikos Konstitucijos (toliau – ir Konstitucija) 29 straipsnį.

2. Kiekvieno individualaus ginčo atveju turi būti nustatytos tam ginčui išspręsti reikšmingos faktinės aplinkybės, kurias teismas turi įvertinti pagal atitinkamus teisinius santykius reglamentuojančias teisės normas (ABTĮ 57 straipsnio 6 dalis, 23 straipsnio 2 dalies 6 punktas, 57 straipsnio 4 dalis, 72 straipsnis, 81 straipsnis) (LVAT 2015 m. rugpjūčio 14 d. nutartis administracinėje byloje [Nr. A-1108-146/2015](#)). Teismas vadovavosi tik atsakovo bei Progimnazijos teikiamais įrodymais, tuo pačiu neatsižvelgdamas į Mokyklos bei pareiškėjų į bylą pateiktus įrodymus, dėl ko padarė klaidingas išvadas apie bylos faktines aplinkybes, kas turėjo įtaką klaidingo teismo sprendimo priėmimui.

3. VAĮ 8 straipsnio 1 dalyje yra numatyta, kad individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, o taikomos poveikio priemonės turi būti motyvuotos. Individualiame administraciniame akte turi būti aiškiai suformuluotos nustatytos arba suteikiamos teisės ir pareigos ir nurodyta akto apskundimo tvarka (VAĮ 8 str. 2 d.). VAĮ 3 straipsnio 2 punktas numato, kad administracinio sprendimo priėmimas ir kiti oficialūs viešojo administravimo subjekto veiksmai turi būti nešališki ir objektyvūs. Mokyklos vertinimu, Aiškinamojo rašto turinys patvirtina, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas atsainiai, kadangi Aiškinamajame rašte nurodytos faktinės aplinkybės, motyvai ir padarytos išvados prieštarauja vieni kitiems bei neatitinka paties atsakovo pateiktų įrodymų turinio bei realiai esančių faktinių aplinkybių, dėl to Aiškinamasis raštas, tuo pačiu ir ginčijamas Sprendimas, prieštarauja VAĮ 8 straipsnio nuostatomis, dėl ko yra neteisėtas. Aiškinamajame rašte yra nurodyta, kad Mokykloje (Antakalnio g. 33 ir Minties g. 3 esančiame skyriuje kartu) 2014–2015 m. mokėsi 420 vaikų. Iš atsakovo prie Aiškinamojo rašto pridėtos Mokyklos mokinių skaičiaus kitimo lentelės matyti, kad Mokykloje 2014–2015 m. mokėsi 437 mokiniai. Kitoje lentelėje, kurioje yra pavaizduotos 1 mokiniui skiriamos lėšos mokykloje (lyginamasis variantas), yra nurodyta, kad Mokykloje mokosi 464 mokiniai, o iš tikrųjų mokėsi 462 mokiniai. Atsižvelgiant į tai, kad Aiškinamajame rašte nurodytos išvados prieštarauja atsakovo pateiktiems įrodymams bei neatitinka realių faktinių aplinkybių, darytina išvada, jog ginčijamas sprendimas buvo priimtas atsainiai, neišsiaiškinus visų sprendimo priėmimui reikšmingų aplinkybių, vadovaujantis klaidingais, neatitinkančiais tikrovės duomenimis ir padarius klaidingas išvadas. Teismas neatsižvelgė į minėtų įrodymų prieštarumą bei neišsiaiškino realių faktinių aplinkybių.

4. Aiškinamajame rašte yra nurodyta, kad ginčijamu sprendimu sukeliama neigiamas pasekmės, kurios pasireiškia tik tuo, jog mokiniams teks keisti mokyklą ir prisitaikyti prie naujų mokymosi sąlygų. Skirtingos adaptacijos galimybės mokytis. Taip pat prie neigiamų pasekmių yra nurodyta tai, jog pasikeitus mokinių skaičiui, galbūt mažės mokytojų darbo krūvis. Nors Mokyklai toks teiginys atrodo labiau teigiamas negu neigiamas. Mokyklos vertinimu, tokios išvados yra nurodytos formaliai neišsiaiškinus ar klaidingai išsiaiškinus faktines aplinkybes. Kadangi apeliaciniam skundai pateikti įstatymas skiria labai trumpą terminą, Mokykla nespėjo gauti psichologo išvadų dėl siūlomo projekto neigiamų pasekmių vaikų psichologinei raidai. Psichologo išvada teismui bus pateikta vėliau.

5. Pastate, esančiame Vilniuje, Minties g. 3, į kurią ketinama įkelti Mokyklą, veikia dar viena mokykla – „Gijos“ jaunimo mokykla, kurioje kiekvienais metais mokinių skaičius sudaro apie 60–70 mokinių. Pagal Vilniaus miesto savivaldybės bendrojo ugdymo mokyklų 2014–2015 metų

steigimo, reorganizavimo, likvidavimo, pertvarkymo ir struktūrinių pertvarkymų planą „Gijos“ jaunimo mokyklos veiklos adresas yra nurodytas Minties g. 68, Vilnius. Šios faktinės aplinkybės yra klaidingos, kadangi „Gijos“ jaunimo mokyklos internetiniame puslapyje veiklos adresas yra nurodytas Minties g. 3, ką taip pat patvirtina ir valstybės įmonės Registrų centro juridinių asmenų registro duomenys. Patikrinus Minties g. 68, Vilnius, adresą valstybės įmonės Registrų centro adresu registre, tokio adreso rasta nebuvo. Laikytina, kad „Gijos“ jaunimo centras veikia adresu Vilniuje, Minties g. 3, t. y. tame pačiame pastate, į kurį planuojama nuo 2016 m. rugsėjo mėnesį įkelti Mokyklą. Minėtame plane yra nurodyta, jog 2014–2015 m. „Gijos“ jaunimo mokyklos reorganizavimas nėra numatytas, t. y. viename pastate planuojama įkurti 2 veikiančias savarankiškas mokyklas – Mokyklą bei „Gijos“ jaunimo mokyklą. Atsižvelgiant į tai, kad nuo 2016 m. rugsėjo mėnesio J. Lelevelio mokykloje planuojamas mokinių skaičius yra 535 mokiniai, „Gijos“ jaunimo mokykloje – apie 60–70 mokinių (duomenys apytiksliai), o pastato esančio Minties g. 3 projektinis mokinių skaičius yra tik 452 mokiniai, darytina išvada, kad faktinis planuojamų mokinių skaičius pastate, esančiame Minties g. 3, 2016 metų rugsėjo mėnesį sudarys apie 605 mokinių, kas yra 153 mokiniams daugiau negu numatytas projektinio pastato mokinių skaičius. Teismas apie šį argumentą savo sprendime visiškai nepasisakė.

6. Šį 40 straipsnio 1 dalis numato, kad mokymosi aplinka mokykloje ir mokinių mokymosi krūvis turi atitikti higienos normas ir teisės aktų nustatytus mokinių saugos bei sveikatos reikalavimus ir laiduoti švietimo programų vykdymą. Akivaizdu, kad 153 mokiniams viršijant projektinį pastato, esančio Vilniuje, Minties g. 3, skaičių, nei Vilniaus J. Lelevelio mokiniams, nei „Gijos“ jaunimo mokyklos mokiniams ir šių mokyklų bendruomenėms neužtikrins normalaus ugdymo proceso bei sąlygų. Tokia situacija akivaizdžiai prieštarauja Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2011 m. rugpjūčio 10 d. įsakymu Nr. V-773 patvirtintos Lietuvos higienos normos HN 21:2011 „Mokykla, vykdanči bendrojo ugdymo programas. Bendrieji sveikatos saugos reikalavimai“ V skyriui „Patalpos ir jų įrengimas“. Atkreiptinas dėmesys, kad šiuo metu Vilniaus J. Lelevelio mokiniai gali naudotis 3 sporto salėmis, o pastate, esančiame Minties g. 3, yra tik vien salė. Sprendimas prieštarauja Šį 5 straipsnio 1 punktui, kadangi sudaro nepalankias bei, palyginus su kitomis švietimo įstaigomis, diskriminacines Mokyklos, t. y. lenkų ir rusų (tautinių mažumų) kilmės mokiniams, mokymosi sąlygas. LGĮ 1 straipsnyje yra numatyta, jog šio įstatymo paskirtis – užtikrinti, kad būtų įgyvendintos Konstitucijos 29 straipsnio nuostatos. LGĮ 5 straipsnio 1 dalis numato, jog valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos pagal kompetenciją privalo užtikrinti, kad visuose teisės aktuose būtų įtvirtintos lygios teisės ir galimybės, nepaisant lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties. Lygių galimybių pažeidimu laikomas šiame įstatyme nustatytų pareigų nevykdymas ar netinkamas jų vykdymas ir draudimų nesilaikymas (LGĮ 10 str.). Įgyvendinus ginčijamą sprendimą ir iškėlus Mokyklą į patalpas, esančias adresu Minties g. 3, Vilnius, į šiuo metu vidurinei mokyklai priklausančias patalpas bus įkelta Antakalnio gimnazija ir Progimnazija, t. y. žymiai pabloginus tautinių mažumų atstovų mokymosi sąlygas, bus žymiai pagerintos lietuvių kalbos mokyklų atstovų sąlygos. LGĮ 4 straipsnyje yra nurodyta, kad teismuose ar kitose kompetentingose institucijose nagrinėjant fizinių ir juridinių asmenų skundus, pareiškimus, prašymus, pranešimus ar ieškinius dėl diskriminacijos lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu, pareiškėjui nurodžius aplinkybes, leidžiančias daryti prielaidą dėl tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos buvimo, preziumuojama, jog tiesioginės ar netiesioginės diskriminacijos, priekabiavimo ar nurodymo diskriminuoti faktas buvo. Skundžiamas asmuo turi įrodyti, kad lygių galimybių principas nebuvo pažeistas. Savivaldybės institucijų ar valstybės tarnautojų priimami sprendimai turi nepažeisti žmogaus orumo, jo teisių ir laisvių, lygių galimybių (VŠĮ 4 straipsnio 13 punktas). Viešojo administravimo subjektas, priimdamas administracinius sprendimus, turi atsižvelgti į tai, kad įstatymui visi asmenys lygūs, ir negali varžyti jų teisių ar teikti jiems privilegijų dėl jų lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės ir turtinės padėties, išsilavinimo, religinių ar politinių pažiūrų, veiklos rūšies ir pobūdžio, gyvenamosios vietos ir kitų

aplinkybių (VAĮ 3 straipsnio 9 punktą). Atsižvelgiant į tai, preziumuojama, kad ginčijamas sprendimas prieštarauja lygių galimybių principui (įstatymui), taip pat pažeidžia Konstitucijos 29 straipsnį bei neatitinka vietos savivaldos institucijos žmogaus teisių ir laisvių užtikrinimo ir gerbimo principas, kadangi pažeidžia tautinių mažumų atstovų teisę į vienodą ugdymo procesą bei aplinką palyginus su kitų mokyklų atstovais.

7. Teismas, vadovaudamasis sprendime nurodytu teisiniu reglamentavimu, padarė išvadą, kad mokyklų tinklas visų pirma yra sietinas su švietimo įstaigų išdėstymu tam tikroje teritorijoje sistema. Mokyklos vertinimu, perkėlus Mokyklą vien tik į Vilniuje, Minties g. 3, esančias patalpas ir minėtų patalpų projektinį mokinių skaičių padidinus 153 mokiniais, mokykla turės nuo mokinių dalies viršijančios leistiną mokinių naujuose mokyklos patalpose skaičių atsisakyti. Mokiniai, kurie negalės mokytis šioje mokykloje, turės mokslus tęsti kitose mokyklose. Atsižvelgiant į tai, kad Mokykloje mokosi lenkų ir rusų kalbomis, mokyklą palikę mokiniai bus priversti kreiptis į kitas lenkų ir rusų kalbos mokyklas. Kadangi 153 mokiniai yra nemenkas skaičius, tai turės įtakos ne tik Mokyklai, o visai mokyklų tinklo bendrajame plane numatyta sistemai, kadangi mokyklose reikės formuoti naujas klases. Dauguma mokinių turės pritaikyti naujuose mokyklose, naujose bendruomenėse, kas turės įtakos jaunų žmonių psichinei raidai dėl pasikeitusios mokymosi aplinkos. Jeigu Tarybos bus priimtas sprendimas „Gijos“ jaunimo mokyklą iškelti į kitas patalpas, tai turės dar didesnę įtaką visai mokyklų tinklo bendrajame plane numatyta sistemai, priklausomai nuo to, kaip ir kur bus nuspręsta ją perkelti ir, ar bus tai padaryta.

8. Taryba prieš priimant sprendimą, vadovaujantis Taisyklių 35.3 punktu bei VAĮ 7 straipsniu, privalėjo tartis bei konsultuotis su Mokyklos bendruomenės atstovais. Teismo motyvas, kad Vilniaus savivaldybės atstovai buvo atvykę į Mokyklą konsultacijai yra vertintinas kritiškai, kadangi tokia konsultacija neatitiko VSĮ 4 straipsnio 9 punkto. Pažymėtina, kad netgi perkėlus „Gijos“ jaunimo mokyklą į kitas patalpas, Mokyklos mokiniai netilps į Vilniuje, Minties g. 3, esančias patalpas, nes skirtingai negu nurodo atsakovas, bei padarė išvadą teismas, mokinių skaičius Mokykloje kasmet auga: 2012–2013 m. mokykloje mokėsi 438 mokiniai, 2013–2014 m. mokykloje mokėsi 458 mokiniai, 2014–2015 m. mokykloje mokėsi 462 mokiniai, 2015–2016 m. mokykloje mokosi 502 mokiniai, o 2016–2017 m. planuojamas mokinių skaičius yra 535 mokiniai. Mokykla siekia įgyvendinti pradinio, pagrindinio ir vidurinio ugdymo programas kartu su inžinerinio ugdymo programa bei siekia gimnazijos statuso. Mokyklai suteikus gimnazijos statusą bei leidus jai įgyvendinti pradinio, pagrindinio ir vidurinio ugdymo programas kartu su inžineriniu ugdymo programa, mokinių skaičius dar labiau padidės, kadangi tai bus vienintelė lenkų ir rusų kalbų mokykla su specializuoto inžinerinio ugdymo krypties programa. Todėl perkėlus šią Mokyklą į kitas patalpas ir apribojus mokinių skaičių, t. y. apribojus mokinių teisę pasirinkti jiems tinkančią mokymosi įstaigą ir mokyklos teisę priimti visus joje norinčius mokytis mokinius, bus pažeistas ŠĮ principas bei ŠĮ 27 straipsnyje įtvirtinta asmens teisė pasirinkti švietimo įstaigą geriausiai atitinkančią jo poreikius ir gebėjimus.

9. Vilniaus Mokyklos bendruomenė savo veiklą adresu: Antakalnio g. 33, Vilnius, vykdo nuo pat jos įkūrimo (1915 metų pradžios), nepaisant to, kad Mokyklos vardas jai buvo suteiktas tik 2001 metais, t. y. šios mokyklos bendruomenė yra įsikūrusi ir veikia šiame pastate jau 100 metų. Vilniaus miesto savivaldybė tokiu savo sprendimu atima iš Mokyklos jų teisėtą, visą amžių kurtą ir puoselėtą buveinę ją perduodant naudotis Progimnazijai ir gimnazijai. Gimnazija turi savo patalpas Vilniuje, Antakalnio g. 29, kurios taps nenaudojamomis po perkraustymo. Tokiu sprendimu Mokyklos mokiniai ir jos bendruomenė yra iškeliami į žymiai blogesnės būklės patalpas. 2009-2010 m. Mokykloje buvo įgyvendintas projektas „Energijos vartojimo efektyvumo didinimas Vilniaus J. Lelevelio vidurinėje mokykloje“ Nr. VP3-3.4-ŪM-03-V-01-125 (toliau – ir Projektas). Neatsiejami teisinės valstybės principo elementai yra teisėtų lūkesčių apsauga, teisinis tikrumas ir teisinis saugumas. Neužtikrinus teisėtų lūkesčių apsaugos, teisinio tikrumo ir teisinio saugumo, nebūtų užtikrintas asmens pasitikėjimas valstybe ir teise (LVAT sprendimas administracinėje byloje Nr. I⁴⁴²-14/2013). Teisinio reguliavimo pataisomis negalima paneigti asmens teisėtų interesų ir teisėtų

lūkesčių (LVAT sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-580/2013). Konstitucinė asmens teisėtų lūkesčių apsauga aiškintina neatsiejamai nuo Konstitucijoje įtvirtinto teisingumo principo (LVAT sprendimas administracinėje byloje Nr. A⁵⁷⁵-1576/2008). Mokyklos bendruomenės atstovai dėjo daug pastangų bei investavo savo laiką ir mokyklos lėšas tam, kad būtų įgyvendintas projektas. Bendruomenės atstovai, mokyklos moksleivių tėvų komiteto atstovai bei kiti prie šio projekto prisidėję ir padėję jį įgyvendinti asmenys visą tai darė turėdami teisėtą lūkestį, kad būtent Mokykla naudosis patalpomis, esančiomis Vilniuje, Antakalnio g. 33, todėl ginčijamas sprendimas pažeidžia šių asmenų bei mokyklos mokinių teisėtų lūkesčių principą. Įgyvendinus minėtą projektą bei žymiai pagerinus Mokyklos pastato būklę, 2013 m. lapkričio 6 d. buvo gautas Vilniaus visuomenės sveikatos centro leidimas – higienos pasas Nr. (12-6)12.12-1002, bendrojo lavinimo ir priešmokyklinio ugdymo veiklai vykdyti ir Mokykla jau kelis metus sėkmingai įgyvendina ikimokyklinio ugdymo programą. Pastatas, esantis Vilniuje, Minties g. 3, tokio higienos paso neturi, ką patvirtina 2013 m. liepos 19 d. patikrinimo aktas Nr. 13(14.1.)-13.16.-849.

10. Mokykla gavusi higienos pasą sėkmingai įgyvendina ikimokyklinio ugdymo programą. Pažymėtina, kad minėtas higienos pasas buvo gautas tik įgyvendinus Projektą, o projekto įgyvendinimas užtruko ne vienerius metus, kadangi 2009 metų rugpjūčio mėnesį projektas buvo pasirašytas, o higienos pasas buvo gautas tik 2013 metais lapkričio mėnesį, t. y. praėjus 4 metams. Šiuo atveju netgi nėra pradėtos derybos dėl Vilniuje, Minties g. 3, esančio pastato renovacijos, dėl to iš Mokyklos faktiškai yra atimama galimybė įgyvendinti ikimokyklinio ugdymo programą. Tuo metu Antakalnio gimnaziją bei Progimnaziją įkėlus į Vilniuje, Antakalnio g. 33, esančias patalpas, nepagrįstai bus pagerintos šios mokyklos sąlygos. Vilniaus J. Lelevelio vidurinei mokyklai neturint higienos paso ir negalint įgyvendinti ikimokyklinio ugdymo programos, bus pažeista pačių ikimokyklinio amžiaus mokinių bei jų tėvų teisė pasirinkti jų vaiko poreikius labiausiai atitinkančią švietimo įstaigą (ŠĮ 27 str.). Mokyklai nutraukus įgyvendinti ikimokyklinio ugdymo programą ne tik, kad sumažės vienu darželiu Vilniaus mieste, bet padidės laisvų vietų darželiuose paklausa, su kuriomis Vilniaus mieste yra sunku. Priimtas sprendimas turės įtaką Mokyklų tinklo bendrajame plane numatytam mokyklų teritoriniam paskirstymui. Sprendimas pažeidžia proporcingumo, bendruomenės ir atskirų savivaldybės gyventojų interesų derinimo, efektyvumo bei lygių galimybių principus. Taryba, siekdama nežymiai sumažinti valstybės ir Vilniaus miesto savivaldybės biudžeto išlaidas, priėmė žymiai daugiau neigiamų pasekmių, būtent tautinėms mažumoms, sukelti sprendimą, t. y. ginčijamas sprendimas žymiai pablogina tautinių mažumų mokinių mokymosi, mokyklos darbuotojų darbo sąlygas. Toks sprendimas yra laikomas diskriminuojančiu teisinių mažumų atstovus bei atimantis iš jų galimybę naudotis tokiais pačiomis teisėmis kaip ir kitų mokyklų mokiniai. Proporcingiau bei racionaliau būtų į patalpas esančias Vilniuje, Minties g. 3, perkelti Progimnazijos mokinius, o visus Mokyklos mokinius perkelti į Vilniuje, Antakalnio g. 33, esančias patalpas. Atsižvelgiant į tai, kad Progimnazijos mokinių skaičius yra 435 mokiniai, t. y. mažiau negu Mokyklos mokinių, taip būtų užtikrintos visos būtinos ir higienos normoms neprieštaraujančios mokymosi sąlygos ir Mokyklos, ir Progimnazijos mokiniams. Atkreiptinas teismo dėmesys, kad Vilniuje, Antakalnio g. 33, pastato projektinis skaičius yra 802, tuo metu Progimnazijos mokinių skaičių sudaro 435 mokiniai, o Antakalnio gimnazijos – 409 mokiniai, iš viso sudaro – 844, todėl Antakalnio gimnazijos bei Progimnazijos mokiniai netilps ir į Vilniuje, Antakalnio g. 33, esantį pastatą, todėl racionaliau Progimnazijos mokinius perkelti į Minties g. 3, o Mokyklos moksleivius iš Vilniuje, Minties g. 3, skyriaus perkelti į Vilniuje, Antakalnio g. 33, pastatą.

Atsakovas Vilniaus miesto savivaldybės taryba pateikė atsiliepimą į apeliacinius skundus (III t., b. l. 48–59), prašydamas apeliacinius skundus atmesti. Atsakovas pakartojo pateikto atsiliepimo į skundą argumentus ir papildomai nurodė:

1. Galiojantys teisės aktai *expressis verbis* (tiesiogiai) neįtvirtina reikalavimo, kad kiekviename gyvenamosios vietovės mikrorajone būtų po mokyklą, juo labiau, po mokyklą, kurioje ugdymas vyksta užsienio kalba – tokių mokyklų poreikis nėra toks didelis kaip mokyklą, kuriose ugdymas vyksta valstybine kalba. Taisyklės įtvirtina tik bendro pobūdžio reikalavimus. Mokymosi

prieinamumas ir mokinių paskirstymas nėra siejamas su mikrorajonais ar kitais gyvenamosios vietovės struktūriniais vienetais. Priešingai, reikalavimas, kad kiekviename mikrorajone būtinai būtų po rusų, lenkų ar kitos užsienio kalbos mokyklą, nepaisant faktinio tokių mokyklų poreikio gyvenamojoje vietoje, būtų neprotingas. Vertinti, kad yra pažeidžiamos apeliančių teisės vien todėl, kad mokyklos nebelieka mikrorajono ribose, nėra pagrindo. Mokyklų patalpos pakankamai arti mokinių gyvenamųjų vietų ir jų interesų nepažeidžia. Dalis mokyklos mokinių jau kuris laikas mokosi patalpose, esančiose Minties g. 3, ir jokių skundų dėl atstumo iki šiol nereiškė nei mokykla, nei mokiniai ar jų tėvai. Vertinti, kad dėl ginčijamo sprendimo akivaizdžiai padidės rusų ir / ar lenkų mokyklų išdėstymo netolygumas, kai mokykla perkeliama tokiu nedideliu atstumu ir į patalpas, kurias mokykla ir taip naudoja, nėra jokio pagrindo. Kuo būtų logiškas sprendimas visą Mokyklą perkelti į patalpas, esančias Antakalnio g. 33, o ne į patalpas, esančias Minties g. 3, apeliančiai nepaaiškina. Kaip matyti iš byloje pateiktų įrodymų, pastato, esančio Antakalnio g. 33, projektinis pajėgumas yra 802 (tai matyti ir Tarybos 2015 m. liepos 15 d. sprendime [Nr. 1-116](#)), kas reiškia, kad visą Mokyklą perkėlus į šias patalpas, jos nebūtų efektyviai ir racionaliai naudojamos, nes mokykloje šiuo metu mokosi tik 455 mokiniai (tai matyti iš teismo posėdžio metu pateiktos mokinių skaičiaus lentelės). Atkreiptinas dėmesys, kad pastato, į kurį norima perkelti mokyklą, projektinis pajėgumas yra 452, kas leidžia teigti, jog pastatas faktiškai atitinka mokyklos poreikius. Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymas įtvirtina imperatyvius valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo principus (9 str.), kurie numato, kad valstybės ir savivaldybių turtas turi būti valdomas, naudojamas ir disponuojama juo rūpestingai, siekiama maksimalios naudos visuomenei, toks turtas turi būti tausojamas, nešvaistomas, racionaliai valdomas ir naudojamas. Panašiai sureguliuota ir VAĮ 3 straipsnio 6 punkte. Atsakovo vertinimu, dėl išdėstytų priežasčių Mokyklos neperkėlus į patalpas, esančias Minties g. 3, tiek šios, tiek patalpos, esančios Antakalnio g. 33, būtų naudojamos neefektyviai ir neracionaliai.

2. Apeliančių nurodomas argumentas dėl rusų / lenkų mokyklos panaikinimo Antakalnio mikrorajone yra formalus, nes mokykla, ir taip buvusi prie mikrorajono ribos, yra perkeliama pakankamai mažu atstumu, kas kitų mokyklų mokinių srautams įtakos neturės. Pažymėtina, kad mokyklos buveinės pakeitimas turi būti siejamas išimtinai su tos mokyklos, o ne su viso Vilniaus savivaldybės mokyklų tinklo pertvarka. Atsakovo vertinimu, mokyklos buveinės pakeitimas yra atskira mokyklos savininko teisė, numatyta galiojančiame BĮ 4 straipsnio 3 dalies 3 punkte, kurios įgyvendinimas, kai buveinė pakeičiama nedideliu atstumu ir į patalpas, kurias mokykla ir taip naudoja, neturėtų būti siejamas su viso mokyklų tinklo pertvarka (ką iš esmės konstatavo ir pirmosios instancijos teismas).

3. Nesutiktina ir su apeliančių teiginiais, kad atsakovas, remiantis Taisyklėmis, privalėjo derinti Mokyklos buveinės pakeitimo klausimą su suinteresuotais asmenimis. Kaip teisingai vertino pirmosios instancijos teismas, kadangi šiuo atveju nebuvo keičiamas mokyklų tinklo pertvarkos bendrasis planas, neatsirado ir Taisyklėse numatytos pareigos konsultuotis dėl plano keitimo. Mokyklos tarybos sprendimas, kuris nėra kaip nors nuginčytas, turėtų būti laikomas kaip bendruomenės pozicija tam tikru klausimu. Pareigos konsultuotis su kiekvienu suinteresuotu asmeniu atskirai ir pagal šių asmenų galimybes teisės aktai atsakovui nenumato, toks įpareigojimas nepagrįstai ir neprotingai apsunkintų atsakovo funkcijų atlikimą.

4. Praktikoje leidimą-higienos pasą institucija privalo turėti tik pradėjusi vykdyti ugdymo veiklą, t. y. įpareigojimas yra siejamas su veiklos vykdymu, o ne sprendimu, kuriuo remiantis ateityje bus vykdoma ugdymo veikla, todėl mokykla privalo turėti leidimą-higienos pasą nuo tos dienos, kai faktiškai pradės vykdyti ugdymą (LVAT 2015 m. liepos 9 d. nutartis administracinėje byloje [Nr. eA-1245-662/2015](#), LVAT 2015 m. spalio 21 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eA-1625-525/2015). Nors šiose bylose teismas nagrinėjo ne mokyklinio, bet priešmokyklinio ugdymo įgyvendinimą mokyklose, tačiau higienos normų reikalavimai abiem atvejais yra identiški.

5. Apeliantai netinkamai nurodo Mokyklos esamą mokinių skaičių. Atsakovo turimais duomenimis, kuriuos atsakovui pateikė pati mokykla (2015 m. rugsėjo 29 d. el. laišku) ir kurie buvo pateikti teismui teismo posėdžio metu, mokykloje šiuo metu mokosi viso 455 mokiniai (204 mokiniai lenkų kalba ir 124 mokiniai rusų kalba mokosi patalpose, esančiose Antakalnio g. 33, bei 127 mokiniai lenkų kalba mokosi patalpose, esančiose Minties g. 3). Matyti, jog faktiškas mokyklos mokinių skaičius iš esmės atitinka pastato, esančio Minties g. 3, projektinį pajėgumą jį viršydamas vos keliais mokiniais, kas neturėtų būti laikoma pakankama aplinkybe naikinti ginčijamą sprendimą. Be to, šiuo metu nėra žinomas tikslus mokinių skaičius, kurie kitais mokslo metais mokysis Mokykloje, todėl mokyklos poreikius vertinti pagal dabartinį mokinių skaičių nebūtų visai tikslinga. Mokinių vidurkį ir klasių skaičių mokykloje nustato ne mokykla, o mokyklos savininkas (Kriterijų sąrašo 3 punktą). Pastato, esančio Minties g. 3, projektinis pajėgumas skaičiuojamas išskaitant „Gijos“ jaunimo mokyklai tenkančią pastato dalį. Tai aiškiai matyti ir iš Vilniaus miesto savivaldybės bendrojo ugdymo mokyklų 2014–2015 metų steigimo, reorganizavimo, likvidavimo, pertvarkymo ir struktūrinių pertvarkymų plano, kuriame ties Vilniaus „Gijos“ jaunimo mokykla nurodytas pastato projektinis pajėgumas yra 62 mokiniai, o ties Lelevelio mokyklos skyriumi projektinis pajėgumas nurodytas 452 mokiniai. „Gijos“ jaunimo mokyklos perkėlimo į kitą pastatą atveju, pastato Minties g. 3 projektinis pajėgumas tik išaugtų iki 512. „Gijos“ jaunimo mokyklos perkėlimas į kitas patalpas, esant Lelevelio mokyklos poreikiui plėstis, ateityje būtų svarstomas Vilniaus miesto savivaldybėje. Šiuo metu mokyklos esamas mokinių skaičius pilnai atitinka pastato, esančio Minties g. 3, projektinį pajėgumą ir nesudaro pagrindo teigti, kad mokiniams pastate neužteks vietos ir tokiu būdu bus pažeista higienos norma.

6. Aiškinamajame rašte nurodytas Mokyklos mokinių skaičius 2014–2015 mokslo metais yra 420, tuo tarpu mokinių kitimo lentelėje (toliau – pirmoji lentelė) mokinių skaičius nurodomas jau 437, kitoje lentelėje, kurioje pavaizduotos 1 mokiniui skiriamos lėšos mokykloje (toliau – antroji lentelė), nurodoma, kad mokykloje mokosi jau 464 mokiniai. Mokyklos teigimu, mokykloje nurodytu laikotarpiu faktiškai mokėsi 462 mokiniai. Antrojoje lentelėje ir apelianto Mokyklos nurodomas skaičius yra ne mokinių, bet visų vaikų, einančių į mokyklos patalpas, t. y. nurodyti ne tik mokiniai, bet ir priešmokyklinukai. Pastarųjų mokykla turėti neprivalo (Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2013 m. lapkričio 21 d. įsakymu Nr. V-1106 patvirtinto Priešmokyklinio ugdymo tvarkos aprašo 3.3. p.). Tuo metu Aiškinamajame rašte nurodytas mokinių be priešmokyklinukų skaičius yra suapvalintas: kaip matyti iš pirmosios lentelės: 2014–2015 mokslo metais mokykloje mokėsi apie 103 mokiniai rusų kalba (Aiškinamajame rašte suapvalinta iki 100), apie 205 mokiniai lenkų kalba (Aiškinamajame rašte suapvalinta iki 200) ir 129 mokiniai lenkų kalba mokyklos skyriuje Minties g. 3 (Aiškinamajame rašte suapvalinta iki 120). Aiškinamajame rašte nurodytas bendras mokinių skaičius 2014–2015 mokslo metais buvo gautas sudėjus suapvalintus atskiras mokinių grupes ($100 + 200 + 120 = 420$). Pažymėtina, kad mokinių skaičius mokykloje nėra stabilus, mokslo metų laikotarpiu jis gali tiek didėti, tiek mažėti, todėl įvairiose lentelėse pateikiami duomenys ir yra šiek tiek skirtingi (duomenys nuolat atnaujinami). Aiškinamajame rašte pateikti duomenys iš esmės tinkamai atspindi faktinę situaciją, o tai, kad mokinių skaičius faktiškai galėjo būti šiek tiek didesnis, negalėjo turėti įtakos sprendimo priėmimui, nes mokyklos mokinių skaičius bet koku atveju yra per mažas pastatui, kurio projektinis pajėgumas yra daugiau nei 800 mokinių, mokyklos klasėse mokosi per mažas mokinių skaičius. Mokyklos mokinių skaičius klasės komplektuose neatitinka teisės aktų reikalavimų. Pagal pradinio ugdymo programą patalpose, esančiose Antakalnio g. 33, šiuo metu mokosi vidutiniškai 16 mokinių klasėje, o Minties g. 3 patalpose – vidutiniškai vos 12 mokinių klasėje; pagal pagrindinio ugdymo programą mokyklos patalpose, esančiose Antakalnio g. 33, mokosi vidutiniškai 16 mokinių klasėje lenkų kalba ir 11 mokinių klasėje rusų kalba, o patalpose, esančiose Minties g. 3 – po 15 mokinių klasėje; mokyklos 9 ir 10 klasėse Antakalnio g. 33 patalpose lenkų kalba mokosi 16 mokinių klasėje, rusų kalba – 10 mokinių klasėje, tuo tarpu Minties g. 3 patalpose 9 ir 10 klasėse mokosi viso po 8 mokinius; mokyklos 11 ir 12 klasėse mokosi po 21 mokinių (visi šie duomenys matomi iš pačios mokyklos atsakovui atsiųstos mokinių skaičiaus lentelės, kurią

atsakovas pateikė teismui teismo posėdžio metu). Matyti, kad mokykloje tėra po vieną 11 ir 12 klasę, o kitose mokyklos klasėse mokosi mažas mokinių skaičius, kuris yra mažesnis už optimalų mokinių skaičių klasės komplekte, nustatytą Mokinio krepšelio lėšų skaičiavimo ir paskirstymo metodikoje, patvirtintoje Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. birželio 27 d. nutarimu Nr. 785 (optimalus mokinių skaičius pagal Metodiką miesto mokykloms pagal pradinio ugdymo programą – 22, pagal pagrindinio ir vidurinio – 25). Dėl per mažo mokinių skaičiaus mokykloje ir klasės komplekte mokyklai trūksta „mokinio krepšelio“ lėšų, dėl ko ribojamos specialiųjų ugdymosi poreikių mokinių mokymo galimybės, esant vienam klasių komplektui – per maža pasirenkamųjų dalykų ugdymo programų pasiūla, itin nukenčia 11 ir 12 klasių mokiniai. Mokykla galbūt neturi realių galimybių maksimaliai tenkinti mokytojų kvalifikacijos kėlimo poreikius ir siekti aukštesnės kvalifikacinės kategorijos, ribojama socialinė pedagoginė pagalba mokymosi motyvaciją praradusiems ar prarandantiems mokiniams. Nevienodas mokinių skaičiaus nurodymas įvairiuose dokumentuose negali būti vertinamas kaip esminis pažeidimas, sudarantis pagrindą naikinti ginčijamą atsakovo sprendimą, nes ir tas mokinių skaičius, kurį nurodo Mokykla, nekeičia aplinkybių, lėmusių ginčijamo sprendimo priėmimą. Gijos“ jaunimo mokykla savo veiklą vykdo kitoje pastato dalyje, kuriai nustatytas atskiras projektinis pajėgumas. Bendras, kartu su Lelevelio mokyklos skyriumi, pastato projektinis pajėgumas yra ne 452 mokiniai, o 514 mokinių. Pateikiami duomenys, kad 2015–2016 mokslo metais mokykloje mokysis būtų 535 mokiniai, yra nepagrįsti. Mokykla priskaičiavo ir net keturias priešmokyklinės grupes po 24 mokinius, kas sudarytų viso 96 priešmokyklinukus (tačiau ne mokinius), tačiau nepateikia jokių įrodymų, kad yra gautas toks skaičius prašymų dėl priešmokyklinio ugdymo. Iki šiol mokykla tokio didelio skaičiaus priešmokyklinukų nėra turėjusi.

7. Mokykla yra perkeliama ne dėl to, kad joje mokosi rusų ir lenkų kilmės mokiniai, o todėl, jog mokyklos patalpos yra naudojamos neracionaliai. Lelevelio mokyklos vienam vaikui tenkantis plotas viršija Vilniaus miesto mokyklų vidurkį daugiau nei 2 kartus, mokinių skaičius, tenkantis vienam mokytojui, yra trečdaliu mažesnis nei Vilniaus miesto mokyklų vidurkis, o vienam Lelevelio mokyklos vaikui yra skiriamos pusantro karto didesnės lėšos nei Vilniaus mokyklų vidurkis. Šie duomenys leidžia daryti išvadą, kad Mokykla, palyginus su kitomis Vilniaus miesto mokyklomis, veikia neefektyviai. Būtent be jokio pagrindo palikus Mokyklą jų turimose patalpose, būtų ne tik paneigiami savivaldybės veiklos principai ir reikalavimai turtą naudoti racionaliai bei efektyviai, tačiau tokiu būdu jau būtų galima kalbėti ir apie nepagrįstų privilegijų teikimą, kas taip pat būtų laikoma diskriminacija apelianto nurodomų teisės aktų, tarp jų ir LGĮ prasme. Todėl ginčijamas sprendimas, priešingai nei teigia pareiškėjai, tik įgyvendina teisės aktų reikalavimus, ne tik racionaliau paskirstant savivaldybės turtą, tačiau ir sudarant iš tikrųjų lygias galimybes mokytis tiek rusų / lenkų vaikams, tiek lietuvių vaikams. Nėra pagrįsti apelianto teiginiai dėl mokyklos diskriminacijos kitų mokyklų atžvilgiu. Šį įtvirtintas lygių galimybių principas reiškia kiekvienam asmeniui laiduojamą švietimo prieinamumą. Mokyklą perkėlus į kitas patalpas (kuriuose ji ir taip jau veikia), švietimo prieinamumas ir kitos švietimo įstatymo garantuojamos moksleivių teisės nebus paneigtos – mokiniai turės visas reikalingas sąlygas įgyti tinkamą išsilavinimą.

8. Apeliaciniame skunde teiginiai yra grindžiami neegzistuojančiomis aplinkybėmis ir prielaidomis. Mokykla pateikia neteisingus mokinių skaičius ir netinkamai vertina pastato projektinį pajėgumą. Mokinių skaičius mokykloje šiuo metu yra 455, o pastato projektinis pajėgumas – 452, nepaisant to, kad šalia įsikūrusi kita mokymo įstaiga. Atsakovo vertinimu, naujose patalpose užteks vietos visiems mokyklos mokiniams. Vertinti, kad po mokyklos akreditacijos tikrai padidės mokinių skaičius, kai mokykla akreditacijos dar nėra gavusi, nėra jokio pagrindo, nes šiuo metu mokykla vykdo tokias pačias ugdymo programas (pradinio, pagrindinio ir vidurinio), kurias vykdytų ir gavusi akreditaciją. Atkreiptinas dėmesys, kad mokyklai akreditacijos negavus, ji, remiantis galiojančiais teisės aktais, nuo 2016 m. arba 2017 m. rugsėjo turės atsisakyti 11 ir 12 klasių, kas mokinių skaičių mokykloje tik sumažintų.

9. Atsakovo vertinimu, savivaldybė gyventojų dalyvavimo tvarkant viešuosius savivaldybės reikalus principą įgyvendino, nes rengiant sprendimo projektą įvyko susitikimas su mokyklos

bendruomene (mokinius, tėvus, mokytojus) atstovaujančia mokyklos taryba, o vėliau projektas buvo svarstomas ir viešame tarybos posėdyje, kuriame galimybę dalyvauti turėjo visi suinteresuoti asmenys. Atsižvelgiant į tai, kad apeliantai konkrečiai nepaaiškina, kokių būdu nurodomas principas nagrinėjamu atveju buvo pažeistas, šių apeliančių argumentų vertinti pagrįstais nėra jokio pagrindo.

10. Šiuo metu savivaldybės ištekliai yra naudojami neracionaliai ir neefektyviai, kai patalpos Minties g. 3 yra užimtos tik trečdaliu, o patalpose Antakalnio g. 33 ir Antakalnio g. 29 yra priverstos sutilpti po dvi mokyklas. Perkėlus Mokyklą į patalpas Minties g. 3, bus užtikrintas racionalus ir efektyvus turto panaudojimas, nes ateityje kiekviena mokykla turės savo atskiras patalpas, atitinkančias faktinius poreikius ir mokinių skaičių. Mokykloje Projektas buvo įgyvendintas ne tik Mokyklos, bet, didžiąja dalimi, Europos Sąjungos fondų bei Lietuvos valstybės biudžeto lėšomis. Į pastatą yra investavusi ir Progimnazija, kuri veikia tame pačiame pastate. Kaip matyti iš Mokyklos į bylą pateiktos 2009 m. rugpjūčio 25 d. finansavimo ir administravimo sutarties, Projekto įgyvendinimo pabaiga yra 2010 m. gegužės 31 d. (sutarties 3.2). Mokykla jau apie šešerius metus po projekto pabaigos naudojasi patalpomis Antakalnio g. 33. Atsakovo vertinimu, Mokykla negali turėti teisėto lūkesčio, kad patalpas naudos neribotą laikotarpį, nepaisant realių švietimo poreikių mieste. Didžioji dalis investicijų yra iš Europos Sąjungos ir Lietuvos valstybės biudžeto. Mokymosi sąlygas patalpose, esančiose Minties g. 3, atsakovas ketina gerinti. Tokie atsakovo ketinimai atsispindi Tarybos 2015 m. sausio 21 d. sprendime [Nr. 1-2210](#), kuriuo pritarta patikslintam 2014–2020 m. Vilniaus miesto integruotų teritorijų vystymo programos projektui ir jo teikimui tvirtinti Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministrui. Šio sprendimo 1 priede numatyta renovuoti Mokyklos filialą, esantį Vilniuje, Minties g. 3.

11. Mokykla vykdo ne ikimokyklinio, bet priešmokyklinio ugdymo programą, kurios, kaip jau minėta, mokykla neprivalo vykdyti. Taip pat pažymėtina, kad mokyklų tinklo bendrasis planas yra skirtas mokyklų tinklui (Taisyklių 1 p.), o ne priešmokyklinio ar ikimokyklinio ugdymo sistemai, todėl vertinti, jog priešmokyklinio ar ikimokyklinio ugdymo sistemos pasikeitimai turės įtakos mokyklų tinklui, nėra pagrindo.

12. Progimnazijoje mokosi viso 844 mokiniai. Tie 435 mokiniai, kuriuos nurodo apeliantas, mokosi pastate, esančiame Antakalnio g. 33, t. y. patalpomis progimnazija turi dalintis su Mokykla. Kita pusė mokinių (409) mokosi gretimame pastate, esančiame Antakalnio g. 29, ir patalpomis dalinasi jau su Antakalnio gimnazija. Kaip posėdžio metu paaiškino Progimnazijos direktorius, mokiniai, eidami į pamokas, iš vieno pastato į kitą eina per kiemą. Akivaizdu, kad Progimnazijos 435 mokinius perkėlus į Minties g. 3, šios Progimnazijos problemos tik padidėtų – Antakalnio progimnazijos mokiniai į pamokas galbūt turės eiti dar didesnę atstumą (iš Minties g. 3 į Antakalnio g. 29). Vienintelis šiuo atveju logiškas ir racionalus sprendimas – tai Mokyklą perkelti į Minties g. 3 patalpas, Antakalnio progimnaziją ateityje perkelti (visus mokinius) į Antakalnio g. 33, o Antakalnio gimnazijai palikti patalpas, esančias Antakalnio g. 29. Tokiu būdu kiekviena mokykla turės savo patalpas, atitinkančias mokyklų poreikius (mokinių skaičių), patalpomis nebereiks dalintis su kitomis mokyklomis. Atsakovo vertinimu, būtent tokiu būdu, o ne apeliančių siūlomą, būtų išsprendžiamos egzistuojančios nurodytų mokyklų problemos. Pastebėtina ir tai, kad tiek pastarasis apeliacinio skundo argumentas, tiek daugelis kitų apeliančių apeliacinių skundų argumentų yra grindžiami teiginiais dėl sprendimo ekonomiškumo ir tikslingumo. ABTĮ įtvirtinta, jog teismas nevertina ginčijamo administracinio akto bei veiksmų (ar neveikimo) politinio ar ekonominio tikslingumo požiūriu, o tik nustato, ar konkrečiu atveju nebuvo pažeistas įstatymas ar kitas teisės aktas, ar administravimo subjektas neviršijo kompetencijos, taip pat, ar aktas (veika) neprieštarauja tikslams bei uždaviniams, dėl kurių institucija buvo įsteigta ir gavo atitinkamus įgaliojimus (ABTĮ 3 str. 2 d.). Teismas iš esmės sprendžia, ar skundžiamas aktas neprieštarauja kitiems teisės aktams, o ne, ar jis ekonomiškai ir politiškai tikslingas, todėl atitinkami apeliančių argumentai neturėtų būti vertinami.

Trečiasis suinteresuotas asmuo Vilniaus Antakalnio progimnazija pateikė atsiliepimą į apeliacinius skundus (III t., b. l. 41–47), prašydamas pareiškėjų ir trečiojo suinteresuotojo asmens apeliacinius skundus atmesti ir palikti galioti pirmosios instancijos teismo sprendimą. Trečiasis

suinteresuotas asmuo Progimnazija pakartoję pateikto atsiliepimo į skundą argumentus ir papildomai nurodė:

1. Pareiškėjų ir trečiojo suinteresuoto asmens apeliaciniai skundai yra nepagrįsti ir todėl atmestini. Aiškinamojo rašto formos trūkumams, kurie yra nesunkiai ištaisomi, nekeičia nei Aiškinamojo rašto, nei juo labiau Tarybos sprendimo turinio esmės. Remiantis LVAT praktika, iš esmės teisėtas ir pagrįstas aktas (sprendimas) negali būti panaikintas vien formaliais pagrindais (LVAT 2010 m. sausio 18 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵²⁵-150/2010). Vadovaujantis tuo, pripažintina, kad teisės akto nežymūs formos trūkumai teisinėje valstybėje negali būti laikomi kriterijumi teisės akto turinio teisėtumo vertinimui. Objektyviai įvertinus trečiojo suinteresuoto asmens nurodytų rašymo apsirikimų mažareikšmiškumą pripažintina, kad trečiojo suinteresuoto asmens nurodyti Aiškinamojo rašto trūkumai neturėjo jokios esminės reikšmės Tarybos sprendimo turiniui.

2. Trečiasis suinteresuotas asmuo pats nurodo, kad jo duomenys apie „Gijos“ jaunimo mokykloje besimokančių mokinių skaičių yra apytiksliai, t. y. trečiasis suinteresuotas asmuo tik spėja, jog mokykloje šiuo metu yra jo nurodomas skaičius mokinių. Be to, trečiasis suinteresuotas asmuo nenurodo ir neturi objektyvių galimybių nurodyti bei spręsti, koks realus mokinių skaičius susidarys tiek „Gijos“ jaunimo mokykloje, tiek Mokykloje 2016 metų rugsėjo mėnesį, dėl to Mokyklos teiginiai apie galimą normalių sąlygų ugdymui neužtikrinimą ateityje neturi jokio faktinio ir teisinio pagrindo.

3. Mokyklos teiginių apie tariamą mokinių skaičiaus padidėjimą 2016 metais nepagrįstumą patvirtina ir tai, kad būtent pati Mokykla dirbtinai didina mokinių skaičių, kasmet Mokykloje formuodamas ikimokyklinio amžiaus grupes vaikams iki penkerių metų amžiaus, nors remiantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. birželio 29 d. Nr. 768 nutarimu dėl mokyklų, vykdančių formaliojo švietimo programas, tinklo kūrimo taisyklių patvirtinimo, nei šiai, nei jokiai kitai vidurinei mokyklai teisė formuoti ikimokyklinio amžiaus grupes vaikams iki penkerių metų amžiaus nėra iš viso numatyta. Tokiu būdu Mokykla siekia dirbtinai pritraukti į mokyklą kuo didesnę mokinių skaičių, dėl to argumentai dėl tariamai padidėsiančio mokinių skaičiaus 2016 metų rugsėjo mėnesį yra laikytini dirbtiniais ir prieštaraujančiais pačios Mokyklos veiklos metodams, taikomiems savavališkam vaikų skaičiaus mokykloje reguliavimui, nors pagal kompetenciją mokinių skaičių mokykloje turi teisę nustatyti tik Taryba.

4. Mokykla nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių, kad patalpos, esančios Vilniuje, Minties g. 3, šiuo metu neatitinka sąlygų ugdymui ir pažeidžia Mokyklos įvardytas higienos normas. Mokykloje 2009–2010 m. Europos Sąjungos fondų lėšomis buvo įgyvendintas Projektas, niekaip nepagrindžia Mokyklos teiginio apie tai, kad patalpos Vilniuje, Minties g. 3, yra blogesnės kokybės, kadangi tarp Mokykloje 2010 metais įgyvendinto Projekto ir dabartinės patalpų Vilniuje, Minties g. 3, dėl kokybės aplinkybės nėra jokio priežastinio ryšio. Dėl to niekuo nepagrįstais yra laikytini Mokyklos teiginiai, pagal kuriuos vien iš Mokyklos prielaidų apie, jos manymu, galimą ugdymo sąlygų pablogėjimą ateityje spręstina apie Tarybos sprendimo neteisėtumą.

5. Mokykla leidimą-higienos pasą turi turėti nuo tos dienos, kai faktiškai pradės vykdyti veiklą. Mokykla veiklą pradės vykdyti nuo 2016 metų rugsėjo mėnesio. Vadinasi, tik nuo 2016 m. rugsėjo mėnesio atsiranda teisinis pagrindas spręsti dėl patalpų atitikimo higienos normas. Patalpų atitikimo higienos normos klausimą vertina speciali įgaliota institucija. Patalpų atitikties higienos normų reikalavimus klausimas nėra šios bylos ar apeliacijos nagrinėjimo dalykas.

6. Mokyklos buveinė yra iškeliamą visiškai nedideliu atstumu nuo ankstesniųjų mokyklos patalpų, Tarybos sprendimo pagrindu nebus naikinamos klasės, mokiniai nebus priversti keisti mokymosi įstaigos. Kaip minėta, duomenų apie tai, kad šiuo metu patalpos, esančios Vilniuje, Minties g. 3, neatitinka teisės aktų reikalavimų, nėra. Vien tai, kad šiose patalpose yra viena sporto salė, o ne trys, kaip pageidauja Mokykla, nepatvirtina šių patalpų netinkamumo ugdymui ir juo labiau diskriminacinių sąlygų. Tarybos 2015 m. sausio 21 d. sprendimu numatyta renovuoti Mokyklos

filialą Vilniuje, Minties g. 3, didinant pastato efektyvumą, o taip pat mokykloje sukurti šiuolaikiškų mokymosi erdvių.

7. Siekis tenkinti tam tikros asmenų grupės interesus negali būti grindžiamas vien priklausomybe tam tikrai kilmei ir priešpastatomas visuomenės interesams. Tarybos sprendimo neteisėtumą Mokykla grindžia prielaidomis apie ateityje galimai pablogėsiančias patalpų, esančių Vilniuje, Minties g. 3, sąlygas ugdymui, tuo metu atkreiptinas dėmesys į tai, kad Progimnazija šiuo metu visiškai neturi tinkamų sąlygų ugdymui, todėl kasdien nukenčia mokinių interesai. Mokykla šiuo metu panaudos pagrindu naudojasi dviem pastatais ir veikia adresais Vilniuje, Minties g. 3, bei Vilniuje, Antakalnio g. 33. Šiuose dviejuose pastatuose mokiniai mokosi pustuštėse klasėse. Tuo metu Progimnazija, vadovaudamasi Tarybos 2012 m. gegužės 2 d. sprendimu Nr. 1-551 (toliau - Tarybos 2012 m. gegužės 2 d. sprendimas), ugdymą šiuo metu organizuoja Vilniaus Antakalnio gimnazijos patalpose Vilniuje, Antakalnio g. 29, bei Mokyklos patalpose Vilniuje, Antakalnio g. 33. Progimnazija, kurioje šiuo metu mokosi 842 mokiniai (klasėje vidutiniškai po 25 mokinius), neturi panaudos pagrindu suteiktų patalpų, taip pat sporto, aktų salių, technologijų, gamtos mokslų, informacinių technologijų ir kitų kabinetų mokinių ugdymui. Progimnazijos mokiniai yra priversti mokytis trijuose skirtinguose pastatuose, į pamokas eiti per kiemą iš vieno pastato į kitą, todėl yra sudėtinga užtikrinti mokinių saugumą, tinkamai įgyvendinti Bendrojo ugdymo planą. Progimnazija dėl patalpų stygiaus negali turėti priešmokyklinių grupių, kurių poreikis Antakalnio mikrorajone yra didelis ir kurios nei vienoje lietuvių kalba mokomoje mokykloje, priešingai nei rusų ar lenkų kalbomis mokomose mokyklose, dėl patalpų stygiaus nėra naujai steigiamos. Neturėdama sporto ir aktų salių Progimnazija negali vykdyti ūkinės veiklos ir tokiu būdu gauti lėšų būtiniausiems mokyklos poreikiams, kuriems savivaldybės skiriamos lėšos yra nepakankamos. Tuo metu J. Lelevelio mokykla šiuo metu gali nuomoti net dviejuose pastatuose esančias tris sales. Progimnazijos kabinetai jau šiuo metu neatitinka Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2011 m. rugpjūčio 10 d. įsakymu Nr. V-773 patvirtintos Lietuvos higienos normos HN 21:2011 „Mokykla, vykdanči bendrojo ugdymo programas. Bendrieji sveikatos saugos reikalavimai“ reikalavimų. Nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2015 m. rugpjūčio 31d. į Progimnazijos pirmą klasę buvo pateikti 195 tėvų prašymai, iš kurių patenkinti tegalėjo tik 120.

8. Įvertinus nurodytas aplinkybes pripažintina, kad šiuo metu Mokykloje rusų ir lenkų kilmės mokiniams yra sudarytos ne blogesnės, o geresnės sąlygos nei Progimnazijos mokiniams. Šiuo metu taip pat nėra jokių objektyvių duomenų, pagal kuriuos būtų galima spręsti, jog vien dėl Mokyklos (struktūros) pertvarkos ir buveinės pakeitimo šios sąlygos Mokyklos mokiniams pablogės ateityje. Tarybos sprendimo pagrindu būtent ir yra siekiama įgyvendinti švietimo socialinio teisingumo ir lygių galimybių funkciją, kadangi Mokyklos buveinę perkėlus adresu Vilniuje, Minties g. 3, ir nekilnojamąjį turtą, esantį Vilniuje, Antakalnio g. 33, perdavus Progimnazijai būtų sudarytos sąlygos išlyginti šiuo metu itin aiškiai pasireiškiančius minėtų mokyklų sąlygų netolygumus. Įgyvendinus pareiškėjų skundžiamą Tarybos sprendimą, būtų įgyvendinti Vilniaus miesto bendrojo lavinimo / ugdymo mokyklų planai ir išspręstas progimnazijos patalpų klausimas ir taip pagerintos ugdymo sąlygos progimnazijos mokiniams, siekiant užtikrinti aukštą mokymo kokybę ir lygias mokymosi galimybes. Tarybos sprendimo įgyvendinimas Mokyklai iš esmės nesukels neigiamų padarinių, nes sąlygos ugdymo programoms neblogės (realus mokinių skaičius atitiks mokyklos patalpų projekcinį pajėgumą, mokykla turės visus dalykų kabinetus, būtinus pradinio, pagrindinio ir vidurinio ugdymo programoms įgyvendinti), sumažės mokinių išlaikymo kaštai, bus racionaliai panaudojamos mokyklos patalpos, nebus finansuojamos tuščios vietos, bus tikslingai panaudojamos mokinio krepšelio, skirto vaikų neformaliai švietimui, ir aplinkos lėšos, ugdymo procesas vyks viename pastate, taip palengvinant ugdymo proceso priežiūrą bei jo vykdymą, bendrų renginių (projektų) organizavimą. O tokie neigiami padariniai, kaip minimalus kelio iki mokyklos pailgėjimas, negali paneigti viešojo intereso užtikrinti tinkamą švietimo organizavimą ir finansinių išteklių panaudojimą laikantis teisės aktų reikalavimų.

9. Lygių galimybių sąvoką Mokykla nepagrįstai traktuoja kaip priemonę tautinės priklausomybės pagrindu sau reikalauti išskirtinių sąlygų, lyginant su kitais asmenimis. Tokia traktuotė neatitinka nei Konstitucijos 29 straipsnio, nei LGĮ pateikiamos lygių galimybių sampratos, todėl Mokykla šiais teisės aktais nepagrįstai remiasi siekdamas pagrįsti tariamą Tarybos sprendimo neteisėtumą.

10. Mokykloje vykdytas projektas buvo vykdomas ne iš mokyklos mokinių tėvų (pareiškėjų) ar kitų asmenų lėšų, bet iš Europos Sąjungos fondų. Mokykla neturėjo ir neturi savininko teisių į patalpas, esančias adresu: Antakalnio g. 33, Vilnius. Apeliantai yra fiziniai asmenys (besimokančių vaikų tėvai) ir atitinkamai jie neįgijo jokių teisių į Europos Sąjungos fondų lėšomis Mokykloje įgyvendintus rezultatus. Galiojantys valstybėje įstatymai negarantuoja absoliučios asmens teisės reikalauti, kad jo pageidaujama mokymo įstaiga nebūtų reorganizuojama, pertvarkoma ar likviduojama, jeigu toks mokymo įstaigos pertvarkymas nepažeidžia įstatymo garantuotų asmens teisių švietimo srityje (LVAT 2007 m. lapkričio 9 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁴⁶⁹-1482/2007). Nėra pagrindo teigti, kad Mokyklos įvardytų asmenų lūkesčiai visą mokymosi laikotarpį mokytis būtent patalpose, esančiose adresu: Antakalnio g. 33, Vilnius, yra pagrįsti, teisėti ir nagrinėjamu atveju turėtų būti ginami.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a :

IV.

Taryba 2015 m. liepos 15 d. sprendimu [Nr. 1-115](#) „Dėl Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinės mokyklos (struktūros) pertvarkymo ir buveinės pakeitimo“ nusprendė, kad struktūriškai bus pertvarkoma Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinė mokykla, likviduojant mokyklos skyrių, esantį Minties g. 3, Vilniuje, ir Mokyklos veikla bus vykdoma Minties g. 3, Vilniuje, o Mokyklos turtas, esantis Antakalnio g. 33, Vilniuje, turi būti perduotas savivaldybei (skundžiamo Tarybos sprendimo 1-3 p.). Tai esminiai prašomo panaikinti 2015 m. liepos 15 d. Tarybos sprendimo punktai iš principo apibrėžiantys ir bylos nagrinėjimo ribas. Kiti prašomo panaikinti 2015 m. liepos 15 d. Tarybos sprendimo punktai (4-6) išvestiniai, nereikalaujantys atskiro pasisakymo, nes organiškai susiję su skundžiamo Tarybos sprendimo 1-3 punktais.

2015 m. liepos 15 d. sprendimas priimtas, vadovaujantis Vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 6 punktu (savarankiškoji savivaldybės funkcija - švietimo pagalbos teikimo mokiniui, mokytojui, šeimai, mokyklai, vaiko minimaliosios priežiūros priemonių vykdymo organizavimas ir koordinavimas – redakcija galiojusi nuo 2015 m. liepos 10 d.), Biudžetinių įstaigų įstatymo 4 straipsnio 3 dalies 3 punktu (iš savivaldybės biudžeto išlaikomos biudžetinės įstaigos savininkė yra savivaldybė (4 str. 1 d.). Savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos tarp kitų sprendimų priima ir sprendimą dėl biudžetinės įstaigos buveinės pakeitimo).

Taip pat vadovautasi Švietimo įstatymo 44 straipsnio 4 dalimi (mokyklos (išskyrus aukštąsias mokyklas) struktūros pertvarka – mokyklos grupės ar tipo pakeitimas arba vykdomos organizacinės veiklos pakeitimai (klasių, grupių, skyrių, filialų steigimas ar likvidavimas, mokymo valstybine kalba ar tautinės mažumos kalba įvedimas ar pabaiga mokykloje, paskirties keitimas) – vykdoma valstybinės ir savivaldybės mokyklos – savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos (dalyvių susirinkimo), kitų mokyklų – savininko (dalyvių susirinkimo) sprendimu, jeigu įstatymai, nustatantys konkrečias juridinių asmenų teises formas, nenustato kitaip. Mokyklų (išskyrus aukštąsias mokyklas), vykdančių formaliojo švietimo programas, struktūros pertvarka vykdoma vadovaujantis Vyriausybės patvirtintomis Mokyklų, vykdančių formaliojo švietimo programas, tinklo kūrimo taisyklėmis. Valstybinės mokyklos (išskyrus profesinio mokymo įstaigą)

grupės ar tipo pakeitimas atliekamas gavus švietimo ir mokslo ministro rašytinį sutikimą), 5 dalimi (mokyklos vadovas apie savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos (dalyvių susirinkimo) (valstybinės ir savivaldybės mokyklos), savininko (dalyvių susirinkimo) (kitų mokyklų) sprendimą dėl mokyklos reorganizavimo, likvidavimo, pertvarkymo arba mokyklos grupės ar tipo pakeitimo privalo raštu pranešti kiekvienam mokiniui ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos. Mokykla privalo vykdyti mokymo sutartyje numatytus mokyklos įsipareigojimus mokiniams), 6 dalimi (savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija (dalyvių susirinkimas) (valstybinės ir savivaldybės mokyklos), savininkas (dalyvių susirinkimas) (kitų mokyklų) mokyklą, pagalbos įstaigą reorganizuoja, likviduoja ar pertvarko Civilinio kodekso ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka. Mokyklos (išskyrus aukštąsias mokyklas), pagalbos įstaigos reorganizavimo procedūros pradedamos ne vėliau kaip 4 mėnesiai iki jų pabaigos ir turi būti baigtos iki einamųjų metų rugpjūčio 31 dienos (o jeigu mokslo metai prasideda ne rugsėjo 1 d., – iki mokslo metų pradžios).

2015 m. liepos 15 d. sprendimas priimtas taip pat, vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. birželio 29 d. nutarimu Nr. 768 patvirtintų Mokyklų, vykdančių formaliojo švietimo programas, tinklo kūrimo taisyklėmis.

Įvardytomis nuostatomis ir grįstas Tarybos 2015 m. liepos 15 d. sprendimas. Apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegijos nuomone, pirmosios instancijos teismas turėjo pareigą patikrinti, ar buvo pritaikytas tinkamas teisinis reguliavimas ginčo visuomeniniams santykiams, ir jei taip, ar nuosekliai jo laikytasi bei, ar priimtas sprendimas buvo pagrįstas.

Nėra dispuoto dėl to, kad Vilniaus miesto savivaldybė, kaip savininko teises ir pareigas įgyvendinanti institucija, turėjo teisę į Mokyklos struktūrinę pertvarką, todėl Tarybos 2015 m. liepos 15 d. sprendime nurodytas teisinis reguliavimas iš principo pripažintinas tinkamu ir Vilniaus apygardos administracinis teismas neturėjo pagrindo teigti kitaip, tačiau vis dėlto neatkreipė dėmesį į keletą esminių teisinių momentų, suponuojančių kitokią išvadą nei padaryta pirmosios instancijos teismo.

Vilniaus miesto savivaldybė teigia, kad buvo įvykdyta struktūrinė Mokyklos pertvarka. Tai atspindėta ir 2015 m. liepos 15 d. Tarybos sprendimo 1 punkte (keičiama ne tik Mokyklos buveinė, bet ir likviduojamas Mokyklos skyrius). Ši faktinė aplinkybė – pagrindas, suponuojantis teisinį reguliavimą bei daromas išvadas.

Cituotame Švietimo įstatymo 44 straipsnio 4 dalyje apibrėžta mokyklos struktūros pertvarkos sąvoka, į kurią patenka ir vykdomos organizacinės veiklos pakeitimai (klasių, grupių, skyrių, filialų steigimas ar likvidavimas, mokymo valstybine kalba ar tautinės mažumos kalba įvedimas ar pabaiga mokykloje, paskirties keitimas) – vykdoma valstybinės ir savivaldybės mokyklos – savininko teises ir pareigas įgyvendinančios institucijos (dalyvių susirinkimo), kitų mokyklų – savininko (dalyvių susirinkimo) sprendimu. O šiuo konkrečiu atveju, kaip minėta, Tarybos skundžiamu sprendimu likviduotas Mokyklos skyrius, esantis Minties g. 3, Vilniuje.

Mokyklų (išskyrus aukštąsias mokyklas), vykdančių formaliojo švietimo programas, struktūros pertvarka vykdoma vadovaujantis Vyriausybės patvirtintomis Mokyklų, vykdančių formaliojo švietimo programas, tinklo kūrimo taisyklėmis (Švietimo įstatymo 44 str. 4 d.). Taip, Taryba priimdama 2015 m. liepos 15 d. aktą rėmėsi Taisyklėmis, tačiau nenurodė, kokiais konkrečiais šių Taisyklių punktais, o tai aiškiai nesuderinama su Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnio reikalavimais bei atima galimybę patikrinti, ar iš tikro, kaip nurodo pareiškėjai, buvo privalu laikytis Taisyklių 35.3, 35.4 punktų reikalavimų, kuriuose įtvirtinta pareiga, sprendžiant dėl mokyklų tinklo pertvarkymo ir mokyklų, vykdančių formaliojo švietimo programas, struktūros, konsultuotis su įvairiomis interesų grupėmis, tarp jų ir mokyklų bendruomenėmis. Ir apskritai yra nežinoma, kokios Taisyklių nuostatos Vilniaus miesto savivaldybės tarybai, kaip nurodė įstatymų leidėjas, buvo pagrindu atlikti struktūrinę pertvarką. Neapibrėžtumas neleidžia nei patvirtinti, nei paneigti 2015 m. liepos 15 d. sprendimo teisėtumo. Tikrinimo apimtis – abstrakcija, kas eliminuoja galimybę išnagrinėti bylą visapusiškai ir iš esmės bei priimti ne tik teisėtą, bet ir teisingą sprendimą. Vilniaus apygardos administracinis teismas neturėjo pagrindo išvadai apie šių Taisyklių paisymą.

Be kita ko, Biudžetinių įstaigų įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje (redakcija galiojusi 2015 m. liepos 15 d. sprendimo priėmimo metu) buvo numatyta, kad iš savivaldybės biudžeto išlaikomos biudžetinės įstaigos pertvarkymo procedūros (teisėjų kolegijos vertinimu, ir struktūrinės pertvarkymo procedūros) gali būti pradėtos vykdyti tik turint savivaldybės tarybos sutikimą pertvarkyti biudžetinę įstaigą. Vyriausybės nutarime ar savivaldybės tarybos sprendime dėl sutikimo pertvarkyti biudžetinę įstaigą taip pat turi būti nurodyti biudžetinės įstaigos pertvarkymo tikslai, juridinio asmens, į kurį pertvarkoma biudžetinė įstaiga, teisinė forma, pavadinimas, buveinė, numatomi jo veiklos tikslai ir jo savininko ar dalyvio teisės ir pareigas įgyvendinanti institucija.

Tarybos 2015 m. liepos 15 d. sprendime nėra minimas Vilniaus miesto savivaldybės tarybos sutikimas pertvarkyti biudžetinę įstaigą – Mokyklą. Vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegijos nuomone, visų pirma, toks atskiras sutikimas privaloma sąlyga sprendimui dėl mokyklos, kaip biudžetinės įstaigos, struktūros pertvarkymo. Antra, tokio sutikimo buvimas logiška sąlyga, nes jame atskleidžiamas pertvarkos tikslas bei kiti reikalingi teisiniai dalykai. Tuo tarpu 2015 m. liepos 15 d. sprendime visiškai nieko nepasisakoma apie struktūrinės pertvarkos tikslą, o byloje esantis 2015 m. liepos 7 d. Aiškinamasis raštas nėra sudėtinė 2015 m. liepos 15 d. sprendimo (pastarajame dokumente nenurodoma, kad priimant sprendimą remiamasi ir 2015 m. liepos 7 d. surašytu Aiškinamuoju raštu) dalis, todėl, priešingai nei nurodė pirmosios instancijos teismas, nebuvo visiškai jokio pagrindo juo vadovautis. Net ir tuo atveju, jei Aiškinamasis raštas būtų traktuojamas kaip sudėtinė skundžiamo sprendimo dalis, jis laikytinas nepakankamu 2015 m. liepos 15 d. sprendimui pagrįsti, kadangi jame naudojami abstraktūs teiginiai, neparemti faktiniais duomenimis. Pavyzdžiui, jei Minties g. projektinis pajėgumas pritaikytas 458 mokiniams, kyla klausimas, koks projektinis pajėgumas Antakalnio g. (kokie duomenys tai įrodo) ir, kodėl reikia pagrindinę Mokyklos dalį kelti į skyrių, jei jame mokosi mažiau mokinių, negu pagrindinėje Mokyklos pastato dalyje.

Jei Vilniaus miesto savivaldybės tarybos sprendimą dėl sutikimo pertvarkyti biudžetinę įstaigą laikyti implicitiškai išreikštu 2015 m. liepos 15 d. sprendime, vis tiek lieka neaišku, koks konkrečiai buvo struktūrinės pertvarkos tikslas. Kylantys neaiškumas, tam tikros abejonės tarnauja asmens besikreipusio teisminės gynybos naudai.

Taigi išdėstytos aplinkybės, Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegijos vertinimu, lemia išvadą, kad Tarybai priimant 2015 m. liepos 15 d. sprendimą nebuvo nuosekliai laikytasi teisinio reguliavimo, sprendžiant Mokyklos pertvarkos klausimą, be to, priimtas sprendimas nesuderinamas su VAĮ 8 straipsnio reikalavimais.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas yra ne kartą pažymėjęs, kad, „Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnio nuostatos reiškia, jog akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (pvz., žr. Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2010 m. rugpjūčio 24 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁷⁵⁶-450/2010, Administracinė jurisprudencija Nr. 20, 2010; 2010 m. lapkričio 15 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-15/2010, Administracinė jurisprudencija Nr. 20, 2010; 2011 m. birželio 27 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A⁵⁵⁶-336/2011).

Dėl išdėstytų priežasčių apskūstas pirmosios instancijos teismo sprendimas negali būti paliktas galioti. Jis yra naikintinas ir priimtinas naujas sprendimas.

Vadovaudamasi Administracinių bylų teisenos įstatymo 140 straipsnio 1 dalies 2 punktu (redakcija, galiojusi iki 2016 m. liepos 1 d.), teisėjų kolegija

n u s p r e n d ž i a:

Č. T., B. B., D. M., A. S., A. G., J. R., J. L.-K. ir Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinės mokyklos apeliacinius skundus patenkinti.

Vilniaus apygardos administracinio teismo 2015 m. lapkričio 16 d. sprendimą panaikinti ir priimti naują sprendimą.

Vilniaus miesto savivaldybės tarybos 2015 m. liepos 15 d. sprendimo [Nr. 1-115](#) „Dėl Vilniaus Joachimo Lelevelio vidurinės mokyklos (struktūros) pertvarkymo ir buveinės pakeitimo“ 1–6 punktus panaikinti.

Sprendimas neskundžiamas.

Teisėjai

Ričardas Piličiauskas

Veslava Ruskan

Arūnas Sutkevičius